

TREZITI-VĂ!

DEVALORIZAREA DUNKIRK DIN BRITANIA

Cum îi poate afecta Britaniei importurile și exporturile devalorizarea lirei
pentru a pune capăt “decalajului dolarului”

CINE SE VA ÎMPOTRIVI COMUNISMULUI?

Faptele răspund că martorii lui Iehova țin piept presiunii comuniste, în timp
ce clerul catolic îi face loc

LUPTĂ DE COCOȘI ÎN SALVADOR

Acest articol descriptiv este făcut ca și cum te-ai afla pe marginea ringului

CONTROLAȚI-VĂ SPIRITUL

Sfat înțelept pentru dispoziție mentală

8 ianuarie 1950

MISIUNEA ACESTEI REVISTE

Sursele de știri care vă pot ține treji la chestiunile vitale trebuie să fie libere de cenzură și interese egoiste. “Treziți-vă!” nu are restricții. Ea recunoaște faptele, le face față, este deschisă în fața realităților publice. Nu este legată de ambiții sau obligații politice; este nestingherită de agenți de publicitate care nu trebuie călcați în picioare; este nepărtinitoare față de crezurile tradiționale. Această revistă se păstrează liberă ca să-ți poată vorbi liber. Dar ea nu abuzează de libertate; își păstrează integritatea față de adevăr.

“Treziți-vă” folosește surse obișnuite de știri, dar nu este dependentă. Proprii ei corespondenți se află pe toate continentele, în sute de națiuni. Rapoartele ei necenzurate ajung la voi din cele patru colțuri ale pământului, prin aceste coloane. Punctul de vedere al acestei reviste nu este limitat, ci internațional. Ea este citită în multe națiuni, în multe limbi, de persoane de toate vârstele. În paginile ei sunt trecute în revistă multe domenii de cunoștină: guvernare, comerț, religie, istorie, geografie, știință, condiții sociale, minuni ale naturii, deoarece aria ei de deacoperire este la fel de vastă precum pământul și la fel de înalță precum cerurile.

“Treziți-vă” se dedică principiilor drepte, să demaște dușmani ascunși și pericole subtile, să apere libertatea pentru toți, să mângâie pe cei care plâng și să-i întărească pe cei deznădăjduiți de eșecurile unei lumi delincvente, reflectând singura speranță pentru stabilirea unei drepte Lumi Noi.

Familiarizați-vă cu “Treziți-vă! Rămîneți treji citind “Treziți-vă.”

CUPRINS

DEVALORIZAREA DUNKIRK DIN BRITANIA	2	CINE SE ÎMPOTRIVEȘTE COMUNISMULUI?	20
CAUZE ALE DECALAJULUI DOLARULUI	3	CREȘTINII ADEVĂRAȚI SE ÎMPOTRIVESC	21
EFECTELE DEVALORIZĂRII	4	O MĂRTURISIRE A CLERULUI	24
COSTUL CRESCUT AL IMPORTURILOR	5	LUPTĂ DE COCOȘI ÎN SALVADOR	24
REDUCEREA CHELTUIELILOR GUVERNULUI	7	LUPTA	26
SUPRATAXAREA DESCURAJEAZĂ INVESTIȚIA	8	ALEGEREA CUȚITELOR	27
PERICOLUL CARE PÂNDEȘTE ÎN SPATELE ACELEI DURERI DE CAP?	10	SFĂRȘITUL CRUZIMII	28
CARACTERISTICI ALE DURERII DE CAP CRONICE	12	ICOANA „CARE PLÂNGE” DIN POLONIA, O FARSĂ	20
SEDIUL NAȚIUNILOR UNITE	15	“CUVÂNTUL TĂU ESTE ADEVĂRUL”	
SUPA ESTE GATA!	16	CONTROLAȚI-VĂ SPIRITUL	30
TRANSFORMAREA MATERIEI PRIME ÎN SUPĂ	17	ZIUA LUI TICKEY	33
GARNITURA COMPLETEAZĂ SUPA	18	RETROSPECTIVĂ ASUPRA LUMII	36

TREZITI-VA!

“Este timpul să vă treziți!” – Romani 13:1

---

8 ianuarie 1950 Nr. 1

DEVALORIZAREA DUNKIRK DIN BRITANIA

Relatat de corespondentul “Treziți-vă!” din Britania

Devalorizarea Dunkirk cu care se confruntă acum Britania a apărut de pe urma uneia dintre cele mai grave crize financiare și economice din istoria națiunii. Va fi nevoie de toată fermitatea și efortul susținut, care au caracterizat mișcarea militară britanică Dunkirk din cel de-al doilea Război Mondial, pentru a scoate națiunea din actuala situație neplăcută. Dar, cu tot efortul susținut pe care acest popor îl poate oferi, atunci când ocazia o cere, nu este deloc sigur dacă vor fi depășite complet. dificultățile economice și financiare.

Atunci când prim-ministrul Attlee a spus națiunii, pe 24 octombrie, că aveau ultima șansă de a salva viitorul Britaniei ca națiune comercială, va fi apreciat cu ușurință că devalorizarea înseamnă mai mult decât simpla ‘ajustare a cursului de schimb între lira sterlină și dolar’, așa cum este denumită devalorizarea

în discursuri publice, în mod eufemist, de anumiți miniștri ai guvernului. Și totuși, în fața unei situații atât de grave, nici prim-ministrul, nici Cabinetul nu par înclinați să întreprindă o acțiune puternică și curajoasă și astfel să ofere națiunii o conducere practică.

Pentru comercianți și alții hotărârea de devalorizare a venit ca un șoc, cu toate acestea, în cercurile financiare ea era mai mult sau mai puțin așteptată, fără să ținem cont de ferma asigurare a lui Sir Stafford Cripp, că nu va fi o devalorizare a lirei sterline. Ceea ce a fost surprinzător chiar și pentru bancheri a fost procentul cu care a scăzut lira. Rata de schimb era 2,80\$ pentru o liră, ceea ce reprezintă o depreciere de aproximativ 30%, deși toată lumea credea înainte că aceasta nu va fi mai mult de 20-25%, cursul dolarului fiind de 3-3,20\$ pentru o liră. Din 1939 înainte cursul de

schimb a fost de 4.13 \$ pentru o liră. Extraordinara devalorizare a însemnat, în mod necesar, o lovitură puternică pentru relațiile comerciale din întreaga lume, căci Britania este bancherul domeniului lirei. Desigur, la momentul scrierii articolului este prea devreme pentru previziuni despre efectele depline ale devalorizării, dare ele pot fi anticipate în mod rațional.

Cauze ale decalajului dolarului

Cu toate acestea, înainte să ne ocupăm de efectele devalorizării, se poate face o scurtă trecere în revistă a dificultăților economice care au dus la hotărârea ezitantă a Britaniei. Dificultatea ei se poate pune mai ales pe seama efectelor directe pe care războiul le-a avut asupra economiei ei. În afară de faptul că a afectat Britania, unul din efectele generale ale Războiului Mondial a fost un model schimbat în comerțul mondial, din cauza dependenței crescute a tuturor celorlalte națiuni de Statele Unite, atât ca sursă de produse de bază, cât și ca piață pentru bunurile produse.

Războiul a lăsat Statele Unite principala națiune creditoare a lumii, având un echilibru comercial favorabil, cu aproape orice altă țară și-n special cu Britania. Diferența mare dintre valoarea totală a importurilor Americii din Britania și valoarea exporturilor Britaniei către Statele Unite și deficitul acumulat pentru Britania este cunoscut ca decalaj al dolarului și dificultatea pentru Britania a fost și încă mai este aceea de a pune capăt acestui decalaj și a face mai echilibrate schimburile comerciale dintre cele două țări.

Este evident că acestui decalaj al dolarului nu i se poate pune capăt fără o creștere pronunțată și continuă a exporturilor Britaniei către Statele Unite, precum și către alte piețe ale dolarului, în special Canada. Guvernul britanic speră că progresul va fi suficient de rapid și extins și între timp, cu ajutorul ERP, comerțul din domeniul lirei cu țările dolarului ar putea fi echilibrat în anul 1952, la rata de schimb dinaintea devalorizării.

Cu toate acestea, departe de o creștere în fața dolarului, domeniul lirei a suferit o schimbare majoră în al doilea sfert al anului 1949, când deficitul dintre aur și dolar a crescut la rata anuală de 628 milioane de lire sterline, aproape dublu față de deficitul din primul sfert al anului. Acest lucru s-a datorat în parte plăților crescute făcute de Britania și alte țări ale lirei, pentru importuri de bunuri achiziționate cu dolari, ci și, în mare parte, unui deficit de dolari din acele țări, în special din cauza a trei factori.

Unul dintre aceștia a fost zvonul și așteptarea devalorizării lirei sterline, care au încurajat oamenii cărora britanicii le datorau dolari să grăbească plățile, în timp ce aceia care le datorau dolari britanicilor să întârzie plățile. Al doilea factor a fost o scădere masivă atât a prețului cât și a cantității de materie primă din domeniul lirei sterline, vândută către Statele Unite. Acest fapt a diminuat cu o cincime câștigul dolarului din restul țărilor ce aveau ca monedă lira sterlină, cele mai afectate fiind piața diamantelor, industria cauciucurilor a arborelui de cacao, industria țesăturilor, a

lânei. Al treilea factor, ca rezultat al unor condiții de vânzare mai competitive, a existat o diminuare a expedierilor din bunurile britanice către piețele dolarului. Situația pentru Britania a mai fost agravată de scăderea prețului la *produsele americane*, în ultima parte a anului 1948, în timp ce prețurile la produsele britanice au crescut până la sfârșitul anului și au arătat puțină schimbare până la devalorizarea lirei sterline.

La mijlocul lunii iunie guvernul britanic a hotărât o oprire a cumpărăturilor în dolari, iar mai târziu au făcut o înțelegere cu ceilalți membri ai Comunității ce aveau ca monedă lira sterlină ca în anii 1949-1950 să țintească spre o reducere a importurilor în dolari până la 25% sub rata din 1948.

Dar nu se poate ajunge la un echilibru doar printr-o simplă diminuare a importurilor în dolari. Singurul mod eficient este prin câștiguri sporite de dolari, printr-o expansiune a exporturilor către Statele Unite și alte piețe ale dolarului; iar punctul de vedere al guvernului britanic a fost că devalorizarea lirei sterline era singura măsură simplă prin care exportatorii britanici și cei din comunitatea lirei sterline vor putea să facă mai multe afaceri, mai repede, vânzându-și produsele la prețuri mai mici, pe care devalorizarea le impune.

Efectele devalorizării

Acest efect imediat al devalorizării – aducerea bunurilor britanice mai ieftine pe piețele dolarului – ne aduce la punctul de a lua în considerare celelalte consecințe care

urmează, dintre care una este că bunurile în dolari sunt acum mai scumpe pentru britanici. În același timp, trebuie spus că devalorizarea lirei sterline nu privește valoarea internă a valutei și a prețurilor unei națiuni din magazinele care sunt aceleași, mai mult sau mai puțin, căci valoarea internă a lirei sterline nu s-a schimbat, ci Britania plătește acum mai mult decât înainte de devalorizare pentru orice importă de pe piața dolarului, iar prețurile anumitor produse sigur vor crește. De exemplu, costul mai ridicat al materiei prime și al materialelor folosite în industrie, aduse din Statele Unite, nu se pot reflecta decât în prețuri mai mari pentru bunurile fabricate în Britania.

Se estimează că o devalorizare de 30% va însemna o creștere cu cel puțin 5 % al costului de trai. Cu toate acestea, având în vedere nevoia groaznică de o creștere a exporturilor și în consecință o criză de bunuri pe piața internă, este destul de sigur că prețurile din magazin, în unele cazuri, pot fi cu 10% mai ridicate.

Anumite componente de iluminat, cu fascicul larg, cu cheltuielile suplimentare din cauza devalorizării din Britania de acum, dacă actualul curs rămâne neschimbat, vor însemna alte 475 milioane de lire plătite la The American Loan (suma ajungând la un milion de lire) pentru anul 1946, ceea ce înseamnă, de fapt, dublu față de cât anunțase domnul Attlee, în discursul despre criză, în Parlament, pe 24 octombrie.

În ce privește creșterea exporturilor din Britania, care era principalul obiectiv al

hotărârii guvernului cu privire la devalorizare, prețul de vânzare mai mic al bunurilor britanice pe piața dolarului nu poate produce rezultatul așteptat. Este adevărat că ele vor avea un preț destul de atractiv pentru cumpărătorul străin, pentru a încuraja cererea, dar gândiți-vă doar la ce expansiune extraordinară a comerțului va fi necesară acum, când cursul de schimb al lirei sterline este atât de jos față de dolar. Chiar dacă s-ar menține cantitatea de exporturi dinainte de devalorizare, către țările dolarului, acum este necesară o creștere a masivă a exporturilor Britaniei. Expansiunea este o problemă în continuare.

Paralel cu acest obiectiv este producția evident crescută a industrie britanice și aici întâmpinăm o situație destul de dificilă. De un an sau mai mult industria britanică lucrează practic la capacitate și singura modalitate pentru o producție mai mare, pentru a face față cerințelor exportului, este fie lucrând mai multe ore, fie lucrând mai eficient, ceea ce, în unele cazuri, poate însemna instalarea și folosirea de utilaje foarte moderne.

Aici se ajunge exact la polul opus politicii și practicii sindicatului și deși unii lideri sunt nerăbdători să sprijine guvernul în cererea de efort productiv, alții sunt destul de neconvinși, iar chestiunea salariilor pentru săptămâna de lucru cu mai multe ore este una dificilă. O altă problemă este că unele ramuri ale industriei, de pildă ceramica, nu numai că funcționează la capacitate maximă, ci deja lucrează peste program, pentru a face față cererii. Acest lucru înseamnă, bineînțeles, că

dacă Britania își va crește exporturile către piața dolarului, atunci unele articole ce se vând acum în magazinele britanice vor deveni foarte greu de găsit în viitor.

Și chiar dacă Britania ar putea fabrica la scară suficient de mare pentru a vinde în afară, așa încât să acopere decalajul dolarului, poate fi ea sigură că Statele Unite și celelalte țări care au ca monedă dolarul vor lua ce are ea de oferit? Este adevărat că în ceea ce privește Statele Unite administrația Truman este pregătită să reducă barierele tarifare care au împiedicat pentru mult timp aflusul de bunuri din alte țări și acțiunea de încurajare a comerțului internațional este binevenită în Britania.

Dar care va fi atitudinea producătorilor americani care, din cauza devalorizării lirei sterline, vor trebui să facă față la prețurile mai mici ale bunurilor britanice și în eventualitatea că, aparent, vor avea o piață mai limitată decât s-au bucurat altă dată, sub protecție tarifară? Cu cât cineva se gândește mai mult la acest lucru, cu atât constată că politica devalorizării, ca ajutor pentru comerțul britanic, este ca un joc, așa cum este o „lovitură” un stimul în braț, la fel este acest lucru pentru economie.

Cost crescut al importurilor

Atunci când ne gândim la cealaltă parte a ecuației comerțului, importurile Britaniei, apare o altă problemă serioasă. Înainte de devalorizare achizițiile Britaniei din țările ce aveau ca monedă dolarul, în special alimente, tutun și materie primă pentru industrie, erau

aproape de trei ori mai mari decât vânzările ei în dolari. Hotărârea guvernului britanic de a reduce importurile americane cu 25 % (400 milioane \$) în anul 1950 este o contribuție realistă spre sfârșitul decalajului dolarului, dar încă lasă o mare cantitate de importuri care vor costa acum mai mult în lire sterline decât înainte de devalorizare.

Nu este nevoie de prea multă ingeniozitate ca să-ți dai seama că aceasta va impune o sarcină suplimentară asupra industriei, ce va avea de plătit mai mult pe materia primă din teritoriul dolarului, și pe lângă prețuri mai mari pentru produse achiziționate în dolari aceasta va însemna o creștere a costului de trai. Pe 12 octombrie, lordul Hollenden, președinte al *Wholesale Textile Association*, a declarat că prețul materiei prime pentru hainele de bărbați au început să crească și că, având în vedere cererea pentru export, stocurile din magazine, în special de cămăși, pijamale, ciorapi și tricotaje, urmau să fie mai mici.

De asemenea, referitor la efectul devalorizării ce a făcut ca Britania să plătească un preț mai mare în lire sterline, pentru hrană și materia primă importate din țări care au ca monedă dolarul, precum și din alte țări care nu au suferit o devalorizare precum Regatul Unit, ar trebui notat că ministerul britanic responsabil cu aprovizionarea a anunțat deja creșteri ale prețului cuprului (cu aproximativ 30%), aluminiului (cu 20%), plumbului (32%) și al zincului (38%). Alte materii prime ale căror preț în lire sterline a crescut de la devalorizare

cuprind: tabla (cu până la 30%), cauciucul (15-20%), lâna (cu aproape 20%) și bumbacul american (cu aproape 40%). Pâinea și făina au fost singurele alimente de bază afectate imediat de devalorizare. În cele din urmă pot apărea alte creșteri la alimentele importate, ca rezultat al modificării cursului de schimb, dar la momentul scrierii acestui articol este imposibil de prezis cât de mari vor fi.

Efectul prețurilor crescute ale importurilor, la costurile de producție, vor compensa într-o oarecare măsură, bineînțeles, avantajul competitiv pe care îl vor căpăta exporturile Regatului Unit de pe urma devalorizării. Cu toate acestea, prețurile materiei prime importate se estimează că nu reprezintă mai mult decât aproximativ o șeptime sau o optime din prețurile exporturilor Regatului Unit, luate împreună, și doar în câteva domenii, dar foarte importante, (metalele neferoase și obiectele prelucrate, articolele de lână și firele de bumbac) costurile mai mari ale materiei prime poate necesita o creștere majoră a prețului de export în lire sterline. Probabil Societatea britanică a exportului va fi relativ puțin afectată în felul acesta, în ce privește utilaje, mașinării, produse electrice, chimice, ceramică, tacâmuri și sticlă; în fiecare din acest caz materia primă importată reprezentând aproximativ 5 % sau mai puțin din prețul de export.

Turismul

Un alt unghi din care pot fi privite efectele devalorizării este cel al turismului. S-a estimat că până la sfârșitul anului 1949 vor veni din Statele Unite în Britania mai mult de 135 000 de vizitatori, inclusiv persoanele aflate în tranzit, iar încasările de pe urma acestui trafic suplimentar vor ajunge la 70 de milioane \$. Asociația britanică de voiaj speră ca anul următor încasările în dolari, atât din Statele Unite cât și din Canada, vor ajunge la 100 de milioane, căci cursul de schimb mult mai mic al lirei sterline va încuraja sigur mulți turiști.

Deși devalorizarea ar trebui să ajute la depășirea nemulțumirilor anterioare cu privire la prețurile mai mari din Britania, probabil aceasta va duce la o sumă mai mică de dolari cheltuiți de turiștii americani individuali, care, evident, vor primi mai mult pe dolarii lor. Așa se face că estimarea Asociației britanice de voiaj despre câștigul avantajos al dolarului de pe urma turismului, anul viitor, este cumva optimistă. Un alt factor discutabil, referitor la avantajele turismului, este că odată cu noile reduceri în construcții, din noul program economic de devalorizare al guvernului, nu i se poate face față problemei urgente de a oferi mai multe servicii hoteliere. Bineînțeles că pentru turistul britanic devalorizarea înseamnă călătorii foarte costisitoare în Statele Unite.

Reducerea cheltuielilor guvernului

Reducerile financiare anunțate pe 24 octombrie, de către prim-ministru, pentru a face față nevoilor economice ale națiunii, sunt privite ca potrivite. În general, se consideră că totalul de 250 milioane de lire anunțate de domnul Attlee ar trebui să fie cel puțin dublu pentru a face față necesităților economice pe care situația le cere. Punctul de vedere al celor de la oraș este că guvernul încearcă doar să pună un petic la problemă, iar pentru oamenii de afaceri, ca întreg, reducerile extrem de modeste au fost cu atât mai surprinzătoare din cauza avertismentului serios dat de domnul Attlee și alți miniștri, despre gravitatea situației și care au fost accentuate imediat înainte să fie anunțate reducerile.

Să pregătești astfel mintea publicului pentru o reducere drastică a cheltuielilor guvernului în diferite direcții (pe care, nu uitați, națiunea a fost gata să le accepte) și apoi să mergi doar pe jumătate în acea direcție, pare să indice lipsă de conducere adevărată și nevoia de acea îndrăzneală a acțiunii pe care o cere pe deplin situația ulterioară devalorizării. În cele din urmă, afirmația primului ministru a produs un sfârșit dezamăgitor.

Din cele 250 milioane de lire sterline, cea mai mare reducere s-a făcut în cheltuielii principale, care s-a redus la 140 milioane de lire, ce va fi complet eficientă în a doua jumătate a anului 1950. Va exista o reducere în programul de locuințe, de 35 milioane de lire anual, și o sumă asemănătoare va fi economisită printr-o restricție suplimentară a

construcțiilor private. Aceasta înseamnă că în loc de, să zicem 200.000 locuințe noi, permanente, anul viitor vor fi aproximativ 180.000, reducerea fiind obținută de pe urma înjumătățirii cotei de 40.000 de locuințe ce ar fi trebuit acordate intereselor private. Bineînțeles că aceasta afectează negativ interesele sociale ale Partidului muncitoresc. Actuala subvenție anuală, de 36 milioane de lire sterline, pentru hrana animalelor, va lua sfârșit în luna februarie a anului următor și va mai exista o ajustare a prețurilor la unele alimente mai puțin importante.

Alte reduceri vor fi influențate de creșterea cu un penny a costului pentru hrana elevilor, iar pentru fiecare rețetă medicală din Serviciul Național de Sănătate n-ar trebui să fie un cost de mai mult de un șiling. Costul rețetelor de la Serviciul de Sănătate este sensibil și ar trebui să împiedice multe persoane nechibzuite să apeleze la medici și să ceară lucruri banale farmaciștilor. S-a sugerat că în chestiunile foarte costisitoare, precum spectacole, guvernul ar putea economisi, să zicem 10 șilingi, la fiecare spectacol, excepție făcând cazul pensionarilor și al copiilor. Pare justificată o creștere mică pentru mesele din școli și se estimează că părinții vor plăti, pe viitor, aproape 13 milioane de lire sterline, în loc de 11, la o cheltuială anuală de aproximativ 39 milioane de lire pentru aceste mese.

În afară de cele 250 milioane de lire sterline pentru reduceri va exista o mică restricție a cheltuielilor pentru apărare, la o rată anuală de 30 milioane de lire, dar lucrul

acesta va fi luat în considerare mai târziu, când va fi completată viitoarea structură a forțelor armate. Așa cum a fost prognozat de Sir Stafford Cripps, în luna iulie a anului trecut, un nou program pe import cu dolari va reduce importurile în prima jumătate a anului următor, cu 600 milioane \$.

Națiunea a primit anunțul despre reduceri destul de calm. Cu cât cineva se gândește mai mult la ele, cu atât ajunge la concluzia că acestea sunt doar ceva provizoriu, care amână pentru viitor adevărata greutate de pe umerii națiunii a sarcinilor economice și financiare. Cel puțin aceasta se aplică cetățeanului de rând. Cu toate acestea, domnul Herbert Morrison, președinte al Consiliului, în discursul de pe 27 octombrie, la încheierea discuției despre restricții, din Parlament, a spus că punerea în aplicare a reducerilor a avut loc pentru a înștiința pe toată lumea că guvernul avea în vedere ca economia să funcționeze și a continuat că oricine își imaginează că actuala listă reprezintă sfârșitul efortului guvernului, avea să fie trezit la realitate în curând.

Suprataxarea descurajează investiția

Nici o discuție despre actuala problemă a Britaniei nu ar fi completă fără a face referire la chestiunea principală a taxelor. Taxele din Britania se ridică acum la aproximativ 40% din venitul național și cântărește mult în stimulentele financiar pentru toate clasele. Deoarece aproape jumătate din salariile și plățile oamenilor, ce ar fi privită în America o cifră foarte mică, sunt luate de guvern din taxe, ar fi un mic imbold să câștigi mai mult decât se

câștigă săptămânal sau lunar, în mod obișnuit, lucrând mai multe ore, sau în cazul profesioniștilor ce lucrează suplimentar. Și, bineînțeles, în cercurile de afaceri se spune că suprataxarea profitului împiedică investiția.

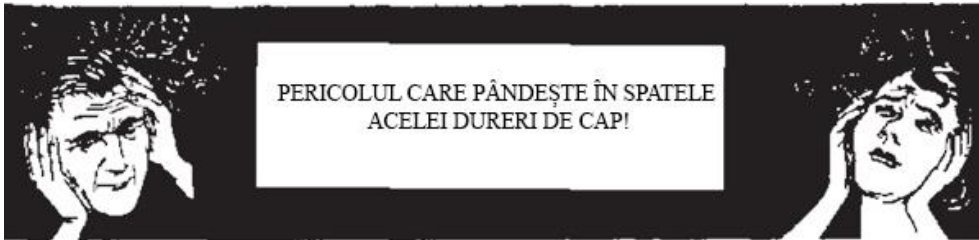
Această lipsă a imboldului este probabil cea mai mare problemă a guvernului, de pe frontul intern. În ciuda tuturor apelurilor făcute de ministrii statului, pentru un efort mai mare din partea sindicatelor, până în acest moment nu s-a primit nici un răspuns notabil. Comunitatea de afaceri și profesioniștii ar primi un stimulent sănătos pentru investiții dacă guvernul ar face o restricție cu adevărat importantă în cheltuielile statului. Sumele mari implicate în diferite politici sociale, inclusiv naționalizarea unor anumite părți ale industriei și schema Serviciului de Sănătate, au contribuit, nu într-o mică măsură, la rata mare a taxelor, și mulți se întrebă acum dacă n-ar fi fost mai bine ca guvernul să "se grăbească încet" decât să-și implementeze planurile costisitoare într-o succesiune rapidă.

Nu este nici o îndoială că situația cu care se confruntă Britania este una gravă. Așa cum o văd politicienii, oamenii de afaceri și economiștii lumesti totul depinde de exportul în dolari și acesta, la rândul lui, depinde de măsura în care britanicii își

pot crește producția pentru piețele ce au ca monedă dolarul. Avertizând, la întâlnirea de pe 23 octombrie, domnul Harold Wilson, președinte al Camerei de comerț, a făcut această importantă declarație: „Aceasta este ultima șansă a Britaniei. Nu există altă alternativă pentru a ne crește exporturile în dolari”.

Din fericire pentru cei care au cunoștință despre împărăția lui Iehova există o alternativă foarte binevenită, ce nu depinde de toanele comerțului internațional și nici de manipulările financiare ale cursului de schimb valutar. Alternativa se găsește în noua lume a dreptății, de sub conducerea benefică a lui Cristos. Indiferent că este capitalist, socialist sau comunist, nici un guvern nu poate aduce ordine, pace, prosperitate sau viață în prezentul haos și ruina acestui sistem lumesc corupt și rău; și toate rugăciunile la un loc ale religioniștilor nu pot împiedica împlinirea condamnării ei de la Armageddon, declarată în mod profetic. În împărăția lui Iehova nu există devalorizare și valoarea binecuvântărilor Lui va fi veșnic apreciată, iar omenirea ascultătoare se va bucura de cea mai binecuvântată ordine socială și economică, care va fi stabilită pentru totdeauna.

PERICOLUL CARE PÂNDEȘTE ÎN SPATELE ACELEI DURERI DE CAP!

Există persoane tinere și în vârstă care au o durere de cap. Cel puțin 12 milioane de americani – aproape 1 persoană din 12 – suferă de dureri de cap, acute sau cronice. Se pierd mai multe ore de lucru din cauza acestei “dureri în partea superioară”, decât în oricare altă boală, chiar și în răceala obișnuită. Chiar se afirmă că suferințele craniene sunt cauză de divorț, alături de incompatibilitate și o altă femeie.

Ce putem face în legătură cu durerile noastre de cap? Americanii copleșiți de durere înghit 15 bilioane de aspirine pe an și cheltuiesc 85.000.000 \$ pe remedii din farmacii pentru dureri de cap. Dar cei urmăriți de durere se află într-o stare mai rea atunci când caută să îndepărteze demonul durerii cronice de cap decât dacă n-ar face nimic. Aspirina nu are o inteligență miraculoasă și nici puterea să se propulseze până la locul problemei și să combată focarul. Chiar noua invenție “minune” numită *cafegone*, doar înlătură durerea din cap, o mișcare de moment ce suprimă durerea, fără să ajungă aproape de intrusul ce a cauzat

problema. Unele tratamente paliative precum acetanilida, după ce sunt consumate cu regularitate și pe o perioadă îndelungată, își unesc forțele cu cel care a provocat necazul și produc la rândul lor dureri de cap. Unele au alte mecanisme de a intensifica durerile mentale și fizice, la din ce în ce mai multe persoane. Altele au capacitatea de a forma obiceiuri, conducând victima pe mizerabila cale a dependenței de medicamente. Altele, precum bromurile, dau stări de beție și chiar de nebunie. Dar, ce se poate spune despre durerea de cap?

Ea zvâcnește și torturează netulburată.

Știința medicală nu are prea multe de oferit decât propria ei durere de cap. Ea a înființat clinici speciale pentru dureri de cap, în principalele spitale, dar nu suficiente să se îngrijească de cei 12 milioane de pacienți. Se fac experimente cu medicamente, psihoterapie, corecție a vederii și chirurgie. Se compilează o teologie groasă precum Talmudul, care încearcă să explice ce anume cauzează durerea de cap și ce este de făcut în legătură cu acest lucru. Dar, așa cum afirmă un cercetător uimit, suferindul cronic

de durere de cap “se află într-o excursie către oftalmolog, neurolog, stomatolog, psihiatru, osteopat și chiropractician. După aceea i se fac radiografii, masaj, analize, i se încearcă ochelari, i se îndreaptă oase, i se tratează dinții și destul de des se întoarce înapoi cu aceeași durere de cap”

Enigma supremă ce uimește știința este cum să examineze și să corecteze viața emoțională a pacientului, căci echilibrul emoțional este spiritul obișnuit care provoacă mai multă durere de cap decât oricare alt factor.

Ce este durerea de cap?

Veți fi surprinși să auziți că pare să nu fie nimic altceva decât o *zvâcnire* a creierului? Creierul este la fel de insensibil precum “cerealele fierte”. Medicii au înțepat creierul unor victime voluntare, ce treceau printr-o intervenție chirurgicală, fără anestezie, (să nu întrebați dacă aceste victime ce au trecut prin astfel de situații pot depune mărturie) au constatat că durerea de cap poate să fie: 1. O durere în anumite părți ale dura mater (un țesut alb și puternic ce acoperă creierul); de exemplu, dura mater poate să fie împânzită de tumori pe creier, deși lucrul acesta este rar sau 2. O acțiune a venelor ce pulsează, de pe scalpul din zona creierului, o dilatare a marilor vase de sânge cerebrale care au în ele fibre nervoase; lărgirea principalelor artere din zona gâtului pot contribui de asemenea la o durere de cap sau o pot intensifica.

Se spune că sunt două clase generale de durere de cap: una se numește organică, atunci când durerea de cap este cauzată de anumite afecțiuni, infecții sau alte disfuncții fizice și cealaltă se numește psihogenă sau emoțională, atunci când problema are la origine emoția.

Nu că durerea de cap organică sau emoțională ar putea fi întotdeauna diferențiate cu ușurință; ele se pot suprapune și se pot tulbura una pe cealaltă. S-a constatat că pacienții examinați la clinica pentru durere de cap a spitalului Montefiore din New York sufereau de dureri de cap la care factorii emoționali contribuiau într-un procent de 95% din cazuri; în 35% din cazuri tulburările emoționale erau singura cauză a durerii de cap.

Dacă ceea ce cauzează durerea de cap este acțiunea venelor pulsatoare ale scalpului din zona creierului, atunci nu este o enigmă de ce tulburările emoționale cauzează așa multă durere de cap. Orice emoție puternică – teamă, anxietate, mânie, ură, îngrijorare, vină, tensiune – este un stimul care declanșează acea *zvâcnire*. Domnii și doamnele cetățeni ai acestei lumi panicată și tulburată, asediată de propriile anxietăți, frustrări și neliniști zilnice, care dorm foarte puțin și în general muncesc peste program, sunt ținte sigure ale durerii cronice de cap.

În cazul în care, din nefericire, ați căzut în ghearele crudului dușman ce chinuie capul, sau trebuie să-i faceți față, bineînțeles că nu există o metodă sigură de a vă diagnostica singuri. Cu toate acestea, autorități importante

au schițat caracteristicile generale ale mai multor tipuri întâlnite de dureri cronice de cap, rezumate mai jos.

Caracteristici ale durerii cronice de cap

PSIHOGENĂ – Emoțională. Cea mai comună durere de cap. Deși în general nu este atât de gravă, se face cunoscută printr-o gheară care strânge, începând într-un punct și răspândindu-se subtil până în creștet, în cele din urmă punând stăpânire pe întreg craniul, stabilind-se poate, în cele din urmă, în zona frontală. Victima poate experimenta senzația că poartă o banderolă strânsă sau un sentiment de presiune. Poate avea tulburări de vedere, îi transpiră palmele, mușchii gâtului devin rigizi și sensibili.

Observând că această situație psihogenă se precipită în timpul unor stări nervoase, sau după ele, cercetătorii au concluzionat în cele din urmă că durerea este produsă de încordarea prelungită a mușchilor scalpului. În afară de leacul universal cu medicamente, mai pot ajuta temporar: spălături, întinderea la orizontal, masaj, chiropractică modificată sau, poate, o vacanță. Dar, ce se poate spune de vindecarea permanentă? Victima va trebui să-și înțeleagă conflictele interioare, să le rezolve, ceea ce, de multe ori, este la fel de ușor precum a sări de pe lună.

O variație a durerii cronice de cap psihogenă este produsă de tensiune musculară generală. Acesta este tipul de durere care se dezvoltă treptat, exasperant, pe parcursul zilei,

până când ești prins ca într-o menghină. Pentru mai multe detalii despre acest tip de durere de cap întrebați persoana încordată, strânsă, care nu-și poate relaxa sau folosi mușchii gâtului sau ai umerilor mai mult timp. O alinare temporară poate veni de pe urma odihnii, ceva cald în spatele gâtului, masaj, relaxarea centrilor nervoși ai corpului. Atunci când cauza durerii de cap este artrita coloanei vertebrale trebuie îmbunătățită vindecarea generală, trebuie corectate disfuncțiile metabolice, trebuie evitate oboseala și încordarea ochilor. Dar și aici alinarea permanentă necesită să învățăm să ne relaxăm, să lucrăm fără stres, să evităm anxietatea.

MIGRENELE. Bine face victima care le cunoaște înainte să înceapă; acestea îi trimit o “aură” de avertizare. Din colțul ochiului pornesc flashuri de lumină în zig-zag, spirale luminoase sau alte contorsionări care orbesc. În spatele ochilor și într-o parte a capului (migrena înseamnă “o jumătate de craniu”) începe o durere îngrozitoare, însoțită de greață. Lumina puternică o accentuează.

Denumită, de obicei, în mod greșit, durere de cap menstruală, de relaxare, de dumină sau de week-end, migrena poate apărea în orice perioadă, în special în perioade de „relaxare”, precum restul zilelor sau prima zi de vacanță. Pot dura o oră sau o săptămână. Tind să se diminueze seara.

Ce cauzează migrena? Există cel puțin o teorie pentru fiecare suferind. Unii spun alergie, alții ereditate. În orice caz, este implicat un factor legat de personalitate. Cei care suferă

de migrene sunt aproape toți genul de persoană hipersensibilă, se preocupă de lucruri mărunte pe care alți oameni nu le bagă în seamă, instabili emoțional, încăpățânați, tensionați, la care trebuie adăugate personalități încăpățânate, pline de resentimente.

Acum, ce este de făcut cu acești nefericiți? Aproape la fel de mult cât se poate face *cu* ei. Durerea poate fi diminuată cu diferite pereparate pe bază de corn de secară, precum *cafegon*-ul amintit mai sus, poate cu riscul creșterii tensiunii arteriale. Inhalarea de oxigen pur, evitarea sau reducerea expunerii la alergeni, relaxarea pentru o jumătate de oră, printr-o baie caldă, pot oferi puțin ajutor, precum ajută mirajul pe cel rătăcit în deșert. Dar alinarea permanentă necesită schimbări atât de drastice încât victima trebuie să se transforme într-o altă personalitate, sau cel puțin să caute noi factori de mediu. Întrerupeți rutina de lucru, dezvoltați un hobby, reduceți stresul, învățați să acceptați sau să evitați împrejurările exasperante! Schimbați-vă atitudinea sau obiceiurile!

O variație a migrenei este durerea de cap brutală, provocată de histamină. Aceasta își trezește victima, după o oră sau două de somn, cu o durere chinuitoare, obositoare, într-o parte a capului, ce implică ochii, tâmpla, gâtul și fața. Histamina durează mai puțin de o oră și de obicei afectează oamenii de peste 50 de ani. Deși are, poate, legătură cu unele reacții alergice, se crede că histamina este o acumulare de substanță chimică din sânge ce

poartă acel nume. În majoritatea cazurilor ridicarea din pat îi face rău celui afectat. Dozele crescute treptat de histamină, injectată subcutanat sau intravenos, desensibilizează durerea.

HIPERTENSIUNEA ARTERIALĂ. Iată un alt dușman care face craniul să zvâcnească, care, de obicei, își atacă victimele în somn, în primele ore ale dimineții. Cel care doarme este împins treptat către o trezire chinuitoare, de o durere din ce în ce mai mare, ce se poate localiza în oricare parte a capului, ce variază de la o durere enervantă la una intensă.

Atunci când medicii vor găsi ceva ce cauzează hipertensiunea arterială, probabil vor ști mai bine ce să facă în legătură cu durerea de cap ce o cauzează. Până să se ajungă la adevăratul remediu, victima nu va încerca să-și agraveze hipertensiunea deja existentă prin emoții mari și supărări excesive. Șocul, eforturile mari, emoțiile puternice, orice poate stârni acest asupritor nemilos, deși a fost absent toată ziua. Pot fi de ajutor o compresă cu gheață, statul în picioare, mișcarea, o ceașcă de cafea. Pe unii oameni îi ajută să doarmă cu capul ridicat, 10 inchi sau mai mult.

Pentru remediu permanent este valabil același refren : necesitatea de a avea un stil de viață care să evite hipertensiunea arterială: relaxare, calm, odihnă, dietă, îndepărtarea dificultăților emoționale, o bună aranjare a chestiunilor personale, genul de schimbare care oferă victimei o liniște mentală.

NAZALĂ. Sunt două tipuri de durere: una este cauzată de sinuzita acută. Victima o resimte la răceli și infecții respiratorii superioare. Este o afecțiune de cap ce ucide bucuria, ce se declanșează cu o durere profundă, care se înrăutățește atunci când lași capul în jos sau îl miști, te încordezi sau tușești, simți aer rece sau miros de alcool. O infecție frontală a sinusurilor se face simțită prin durere în frunte, care începe aproape la ora nouă dimineața și se înrăutățește pe parcursul zilei. Sinusurile maxilarului cauzează durere în prima parte a după-amiezii la frunte, în obraz, la față și la dinți. Cel care are dureri toată ziua are infecții ale sinusurilor sfenoid și etmoid, cu dureri între ochi și în spatele acestora.

Celălalt tip de durere de cap nazală, care este neobișnuit, este un efect secundar al sinuzitei cronice, o obstrucție nazală sau ceva de genul. Pentru orice victimă a acestei dureri nu se recomandă decât odihnă, căldură, aspirină sau umezirea membranelor nazale cu picături vasoconstrictoare. În unele cazuri alergenii înrăutățesc situația. În cazurile foarte grave de sinuzită procedura medicală este irigarea sau drenajul chirurgical al sinusurilor sau înlăturarea vegetațiilor.

Pe lângă aceste tipuri de durere cronică de cap des întâlnite există cel puțin 200 de

cauze responsabile: tulburări de vedere, constipație, anemie, infecții, febră, alergii, tumori, alcoolism, afecțiuni ale stomacului, rinichilor, ficatului, mușchilor – simptomele fiind la toate aceleași. Pe scurt, durerea de cap este semnalul de avertisment natural că ceva, fie emoțional, fie organic, are probleme. Pericolul pândește în spatele durerii cronice de cap. Victima trebuie să facă ceva în legătură cu acest lucru. Nu trebuie să se dozeze la infinit cu medicamente, în mod copilăresc, până își grăbește ditrugerea sănătății și a minții sau să înăbușe durerea până când o tumoră pe creier a crescut prea mult pentru a fi îndepărtată chirurgical. Pe de altă parte, nu există o garanție că specialistul în durere de cap poate găsi o vindecare.

Sincer, leacul universal pentru durerea de cap a lumii necesită ceva mai mult decât au de oferit știința și oamenii. Aceasta trebuie să fie ceva mai mult decât aer proaspăt, somn și dietă. Este modul de trai ce dă naștere la personalități ferme și curajoase, unde viața este senină din punct de vedere emoțional, fără tensiuni, anxietăți și temeri. Ce chemare elocventă pentru viitoarea lume nouă a lui Iehova, a păcii și liniștii, în care sănătatea ce întinerește va înlătura din existență, pentru totdeauna, durerea de cap și maladiile care o cauzează.

Sediul Națiunilor Unite

La ceremonia de inaugurare a punerii temeliei sediului Națiunilor Unite, de pe 24 octombrie, președintele Truman spunea: “Acesta este cel mai important sediu din lume, căci este centrul speranței omului pentru pace și o viață mai bună.” Ziua următoare, *New York Times* titra: “Sediul al căror temelii au fost puse ieri, la intersecția dintre strada Forty second și East River, va fi unul din ciment, piatră, sticlă și oțel. El va mai fi făcut și din sânge și oase ale oamenilor, din lacrimi și inimi frânte. Constructorii lui nu vor fi doar arhitecți și anteprenori, nu vor fi doar muncitori în salopetă și cu cască, pe care i-ați văzut ieri, cățărați pe schele ameteitoare, sau dirijând piatra la locul ei. Vor mai fi și oameni care au fost în războiul aerian cu Britania, care au căzut la Tarawa și Okinawa, care și-au dat viața în Africa de Nord, în portul Anzio, în ținuturile normande, în bătălia de la Bulge, pe navele torpilă de pe mare; ar mai trebui incluși aici, dacă domnul Vishinsky, atât de serios în această zi festivă, va fi de accord, curajoșii soldați care au murit pentru ținutul lor natal, pe frontal de la Stalingrad; printre ei mai este un soldat care a murit de răni, prea curând ca să citească statutul adoptat la Warm Springs, Ga. Aceștia sunt constructorii nevăzuți.”

Sunt aceste clădiri “făcute din sânge și oase ale oamenilor” centrul speranței omului pentru pace? Nu pentru creștini, deoarece Biblia spune că Dumnezeu nu locuiește în clădiri făcute de oameni și Cristos și împărăția Lui sunt speranța pentru pace și că peste lucrurile zidite prin sânge vin numai nenorociri. – Faptele 7:24; Isaia 9:6,7; Daniel 2:44; Mica 3:10,12; Habacuc 2:12.

Ce cuvinte minunate să auzi într-o zi mohorâtă și rece, când îți este foame și ești obosit! Caldă, apetisantă, hrănitore și mulțumitoare – asta înseamnă supă, atunci când este făcută și servită corect. Dar, vai, adesea supa nu este făcută și nici servită corect. Câteodată este călduță, diluată și la fel de lipsită de gust ca “supele” servite în lagărele de concentrare naziste. Uneori coagulată, la fel de respingătoare de privit precum spălătura de vase, sau groasă și plină de cocoloașe, ca un terci stricat. Gospodina care pregătește astfel de eșecuri descurajante ca acestea sfârșește, de obicei, prin a cumpăra un deschizător de conserve și una din cele “57” de varietăți de supe la conservă.

Toate supele, și acestea le cuprind și pe cele 10.000 de capricii *a la frenchy soups*, sunt făcute din patru ingrediente principale: baza, zarzavaturi, legume și garnitură. „Bază” este partea lichidă, de cele mai multe ori apă, care cuprinde esența, sucul și gelatina din carne, pasăre de curte, pește sau legume. Este simplu de făcut. Se iau câteva livre de carne slabă de vițel sau vită, împreună cu o articulație sau fluierul piciorului, care mai întâi este spart ca să iasă maduva, și se pun într-un vas smălțuit sau

de inox. Alte metale dau un gust neplăcut. Se adaugă un sfert de litru (mai mult sau mai

puțin, depinde de cât de densă se dorește supa) de apă rece cu sare, pentru fiecare livră de carne, și se fierbe pentru cinci, șase ore. Oasele de curcan, rață sau pui sunt adaosuri bune la această bază. După ce a fiert, lăsați-o să se răcească și apoi înlăturați toată grăsimea de la suprafață. Această bază se poate păstra mai multe zile și poate fi folosită pentru a prepara mai multe supe. Mai pot fi preparate alte baze din oase de miel și jambon. Din cozi de bou se prepară o bază favorită. O bază potrivită de supă se face și din iepure, vânat, găscă și broască. Din pește, scoică, stridie, crevete și broască țestoasă se fac supe populare. Folosirea apei de la legumele conservate și gătite, în loc de apă simplă, este bună pentru bază, căci adaugă un plus de savoare și nutrienți.

Următorul pas în realizarea supei este la fel de simplu ca pregătirea bazei, căci tot ce este nevoie este adăugarea în ea a unor anumite lucruri și baza se transformă într-o minunată supă-bulion, supă limpede, supă-cremă sau supă deasă. Deși supa este destul de simplă în formula ei de bază, în nici un caz nu

este o treabă seacă și banală. Bucătarului îi este permisă cea mai mare libertate ca să-și exprime geniul artistic, mai ales când condimentează și azonează supa.

Busuiocul proaspăt sau uscat, arpagicul, leușteanul (cu gustul lui de țelină), cu savoare de vară sau de iarnă, sunt doar câteva din verdețurile pentru oala de supă. O legătură minunată se obține din două fire de pătrunjel, două de cimbru, una de măghiran și o jumătate de frunză de dafin, adăugate toate, uscate, într-un săculeț, după fierbere. Verdețurile se pot adăuga cu aproape un sfert de oră înainte ca oala să fie dată jos, ca să nu li se evapore savoarea. Mai sunt folosite și alte condimente, principalul fiind piperul.

Atenție: O supă cu gust delicat poate fi stricată cu ușurință, și adesea se întâmplă astfel, condimentând-o prea mult. Cu toate acestea, dacă se are în vedere ca o supă să fie fierbinte și condimentată, atunci nu vă zgârciți, ci oferiți-i o notă mare prin aseasonare. Sarea, un element foarte important, va strica supa dacă este folosită în exces. Dar, dacă puneți prea multă sare în supă din greșeală, nu aruncați tot și nu vă puneți pe plâns. Tot ce trebuie să faceți, dacă nu știți o altă metodă mai bună, este să tăiați niște cartofi, să-i fierbeți câteva minute în supă, apoi să-i scoateți împreună cu excesul de sare.

TRANSFORMAREA BAZEI ÎN SUPĂ

O bază limpede, fără nimic adăugat, cu excepția a câtorva condimente, este servită persoanelor bolnave, ca supă sau bulion.

Câteodată este strecurată printr-o sită sau este limpezită cu albuș sau coji de ou. Aceasta este stimulatorie, are puține calorii și este ușor digerabilă. Supa limpede este asemănătoare cu bulionul, dar este făcută cu mai puțină apă și este mai bogată în savoare. Multele modificări ce pot fi aduse fac posibilă o mare varietate de supă limpede, servită ca aperitiv, înainte de mesele mai copioase.

Cu toate acestea, dacă supa trebuie să fie principala masă sau singura, trebuie să i se adauge zarzavaturi și legume suplimentar, pentru a-i da nu doar savoare, ci și consistență și valoare nutritivă ridicată. O stfel de supă energizantă poate să fie una limpede sau una mai densă, fie o supă-cremă, fie o supă-piure. Supele cu zarzavaturi sunt exemple bune de bulioane energizante. Combi-nația de zarzavaturi și legume și cantitatea din fiecare se stabilesc în funcție de locul din frigider sau răcitor. Ceapa sau arpagicul și prazul dau savoare supei. Tot importante mai sunt și țelina, gulia și tomatele.

Dacă cineva trebuie să aleagă între zarzavaturi și legume, atunci sugerăm următoarea rețetă: o conservă de roșii, trei morcovi mari, o gulie, o ceapă, doi cartofi tăiați cuburi, două tulpini de țelină, o mână de frunze de varză, o jumătate de cană de porumb conservat, o jumătate cană de fasole sau mazăre verde. Zarzavaturile sunt adăugate fie la intervale care le permit să fiarbă aproximativ în același timp, fie sunt călite mai întâi în unt, câteva minute, și apoi puse în supă pentru aproximativ două ore. Metoda din urmă face

supa mai bogată. Dacă nu există un echilibru între legume și zarzavaturi și una anume îi dă o savoare anume, atunci supa se poate numi supă de ceapă, de brocoli, de porumb, de roșii, de ciuperci, etc.

Supele făcute cu mazăre uscată sau proaspătă, linte și fasole de orice fel, porumb, dovlecel sau dovleac, se numesc de obicei piureuri, pentru că zarzavaturile predominante sunt trecute printr-o sită, pentru a face o supă cu consistența unei creme groase. O ceașcă sau două de soia fără gust poate fi frumos adăugată unui piure, pentru a-i adăuga valoare nutritivă suplimentară.

O altă clasă foarte importantă de supe sunt cele îngroșate ca o cremă. La origine, o supă-cremă de pește s-a numit „bisque”, dar astăzi termenul se aplică altor supe-cremă. Cele mai bune sunt smântâna și laptele gras, pentru creme delicioase de migdale, porumb, castane, pui, sparanghel, spananc, roșii, ciuperci. Dar majoritatea familiilor nu-și pot permite să folosească astfel de creme costisitoare. De aceea, majoritatea folosesc sos alb ca bază de îngroșare, făcut din făină și apă sau făină și lapte. Cantitatea de lapte sau sos ce trebuie adăugate depinde de cantitatea de zarzavat și de consistența dorită de bucătar. La un sfert de cană de zarzavat gătit până la o cană și jumătate se pun, de obicei, două sau trei căni de agent de îngroșare.

Garnitura completează supa

Poate credeți că garniturile sunt adăugiri inutile la supă și se aplică doar la supele “de lux”, dar nu este așa. Nici o supă nu este completă fără garnitura potrivită, indiferent cât este de simplă sau în ce împrejurări modeste este servită. Asta deoarece garnitura este partea integrală din supă, care are dublu rol, atât de a încânta ochiul, cât și de a mulțumi gustul.

Sunt multe tipuri de garnituri. Biscuiții uscați sau crutoanele crocante oferă un contrast excelent la supă. Pot fi folosite cubulețe de pâine rumenite în unt sau bucățele de carne; cubulețele de pâine mai pot fi unse cu unt de arahide și rumenite la cuptor. Pastele italiene, precum macaroanele răsucite, spaghetetele sau fideluța sunt garnituri excelente pentru o supă bulion simplă. Sunt buni și tăiețelii. Tot la supe sunt folosite din abundență orezul sau orzul fiert, ovăzul sau tapioca. Încercați grâul sau orezul umflat sau diferite cereale crocante, sau dacă vreți să serviți o masă nouă dar plăcută, puneți popcorn fierbinte, făcut în unt, în supa cremă de porumb, chiar înainte să fie servită.

Legumele sunt garnituri foarte eficiente pentru a da culoare și savoare încântătoare la o supă limpede. Câteva bucățele de morcov, bucăți de ardei roșu, bucăți de piper sau sparanghel verde, vor face dintr-o supă obișnuită o specialitate. Roșiile și sfecla au mare valoare ca garnituri. Vrei să folosești oul din frigider pe care l-ai fiert prea mult? Atunci trece-l printr-o sită și împrăștie-l

în supă, exact înainte să fie servită. Unul sau două gălbenușuri de ou crud bătute, adăugate în supă după ce a fost luată de pe foc, îi va îmbunătăți culoarea și o va face mai cremoasă.

În afară de cele folosite la condimentare, multe verdețuri sunt garnituri minunate. Pătrunjelul și arpagicul sunt ceva obișnuit în supele de zarzavat. Mărarul, la supa de pește, și frunzele de mentă la supa de miel sau de carne de oaie, fac foarte bine. Brânza rasă, adăugată chiar înainte de servire, oferă consistență la orice supă-cremă. Încercați data viitoare la supa de ceapă. Bucăți de brânză sau cubulețe rumenite de brânză se pot folosi la garnisirea multor supe. Nu uitați niciodată de carnea de curte rămasă de la masa de duminică. Bucățele din ea într-o cană de supă sunt minunate. Dacă în meniu aveți supă de linte sau de fasole sau supă-cremă de țelină, ciuperci sau sparanghel, atunci nu uitați să-i puneți ca garnitură bucăți de șuncă sau cârnați afumați sau bucăți de bacon prăjit. Acest mic truc va mări lauda din partea familiei cu cel puțin o octavă.

Poate că frișca, bezeaua, fructele și nucile servite la supă par ceva exagerat, dar acestea sunt aproape cele mai încântătoare dintre toate garniturile. Frișca cu sare și piper, ardei și tabasco, sau coajă de portocală sau lămâie, care să plutească în fiecare farfurie, sunt foarte eficiente. Este bună și bezeaua rumenită sau nu și pudrată cu boia. În ce

privește fructele, încercați într-o supă limpede bucăți de avocado bogat în ulei. Sau dacă o supă de rață este prea grasă, dregeți-o cu stafide sau coacăze. Bucățile de banane rumenite în unt pot lua locul cartofilor din farfurie, sau ca desfătare, serviți familiei supă fierbinte de cireșe. Există mai multe rețete de supă de vin și de fructe care să fie servite reci, în timpul lunilor fierbinți de vară, iar pentru acestea sunt folosite cu efect: mere, caise, struguri, merișoare, ananas, piersici, portocale, nucă de cocos și multe feluri de fructe de pădure. Și nu uitați de posibilitățile extraordinare de a garnisi supele cu nuci. Câteva nuci de pin sau nuci braziliene, migdale sau nuci pecan, care sunt mai întâi prăjite, semințe de mac, castane coapte fac minuni într-o supă-cremă. Alături de acestea, încercați și puțină nucșoară pudră.

Păstrați supele de fructe și cele gelatinoase pentru zilele fierbinți de vară și serviți-le reci-gheață. Serviți supele limpezi fierbinți, înainte de mesele copioase. Piureurile și bisqueurile sunt pentru un prânz în familie. Farfuriile pentru supă, tocană și recipientul pentru piper sunt principalele vase de la masă. Atât de numeroase sunt rețetele și materia primă și atât de simplă este procedura – încât orice amator, fără alt echipament decât o oală, un aragaz, o lingură cu care să guste supa și puțină îndemânare, poate face o supă diferită în fiecare zi a anului.

CINE SE VA ÎMPOTRIVI?

Romano-catolicismul pozează ca dușman spiritual al comunismului materialist. De la amvoanele lui sigure din țările democratice aruncă o mulțime de insulte împotriva amenințării comuniste. Ai crede că e adevărată hotărârea acestuia pe poziție și ca sunt gata s-o apere. Adăugați la aceasta impresia făcută de papa, prin decretul de excomunicare a milioanei de comuniști catolici. Dar acea purificare ostentativă a comunismului din rândul catolicismului n-a fost realizată niciodată. Cuvintele curajoase se transformă în lașitate, atunci când sunt puși față în față cu dușmanul.

Vă aduceți aminte de împotrivirea clerului catolic, mult mediatizată, față de controlul statului asupra biserii lor din Cehoslovacia? V-ați fi închipuit că un astfel de curaj așa mediatizat se va clătina vreodată?

Clerul romano-catolic din Cehoslovacia, ce face acum un jurământ de loialitate guvernului comunist?

Timp de mai multe săptămâni sau luni, înainte să intre în vigoare noua lege, acești clerici proclamați împotrivitori ai comunismului au fost aplaudați și răsplaudați de presa naivă din Vest, îngâmfându-se în dorința lor de a gădila urechile religioase. Apoi, exact cu o săptămână înainte ca legea să intre efectiv în vigoare, fanfaronada clerului s-a prăbușit. Pe 25 octombrie, biserica catolică din Cehoslovacia și-a pierdut tupeul, sau mai degrabă și-a abandonat îngâmfarea, și a declarat că preoții de acolo vor jura loialitate guvernului comunist, vor accepta măririle salariale din partea statului, vor ceda controlul finanțelor și administrației bisericii și se vor supune cerinței ca statul să aprobe numirile preoților pentru funcții în biserică.

Comunism?

Acum gurile catolice se pot plânge că paragraful de mai sus omite să menționeze un punct important, și anume că a fost jurată loialitate statului Comunist *cu rezerve*. Așa că, pentru a fi corecți cu acest paragraf, vom lua în considerație aceste rezerve. Raportând despre această retragere a clerului catolic, pe 26 octombrie 1949, *New York Times* spune că preotului i se cere prin lege să facă un jurământ că „voi fi loial Republicii Cehoslovacia și regimului democratic al poporului ei, că nu voi face nimic care să fie împotriva intereselor securității și unității acesteia ” Preoții trebuiau să adauge o rezervă verbală sau scrisă: “dacă aceasta nu este în contradicție cu legile lui Dumnezeu, cu biserica și cu drepturile omului”.

Este necesar un alt paragraf, pentru a arăta ce s-a întâmplat cu aceste rezerve formale din partea clerului. La 1 noiembrie a intrat în vigoare noua lege și venise timpul ca preoții să-și facă jurămintele de loialitate, cu rezerve. Dar, ce să vezi, când a venit timpul a dispărut chiar curajul de a face acea timidă reținere, căci în ziua aceea un mare demnitar al bisericii a anunțat că renunțaseră la aceste rezerve și, în

Sau martorii lui Iehova, care țin acum piept atacurilor comuniste, pentru închinarea liberă, în Germania de Est?

schim, preoții vor trebui să adauge la jurământul lor următoarele cuvinte: “Deoarece sunt încredințat că guvernul nu va cere niciodată ceva care să fie contrar legilor lui Dumnezeu sau drepturilor omului”. (*New York Times*, 4 noiembrie, 1949) Ce lucru îngrozitor și uimitor! Sau măcar știu ei ce spun? *Clerul romano-catolic depune jurământ că sunt încredințați că guvernul comunist nu va cere nimic contrar legilor lui Dumnezeu sau drepturilor omului*

Și acum întrebăm: De ce s-a retras acest cler compromis așa de mizerabil după ce lumea aștepta

asa de multe din partea curajului lor proclamat? Scuzele să vină din partea unei surse cu autoritate, așa cum s-a raportat în *New York Times*, din 27 octombrie, 1949.

S-a mizat pe faptul că acceptarea legilor care să controleze biserica, din partea guvernului, nu însemna că episcopatul “își abandona complet principiile pentru care a luptat întotdeauna așa de îndârjit”, spunea un editorial din *l'Osservatore Romano*. S-a spus că motivul pentru decizia episcopatului trebuie căutat în preocuparea pe care o avea de soarta celor 7000 de membri ai clerului, care, altfel, ar fi devenit ținta persecuției guvernului. Compromisul, dacă se poate numi astfel, s-a făcut din motive “politice” și nu religioase, au adăugat surse de la Vatican. ...

Ei au adăugat că ultimele rapoarte pe care le-au primit din Cehoslovacia arătau planuri ale guvernului pentru construirea unui lagăr de concentrare cu 800 de paturi, rezervat special pentru preoții recalcitranți, în vreme ce existau alte indicații ce arătau că era de așteptat un nou val de represalii, torturi și alte forme de intimidare, dacă preoții sfidau direct legile statului.

Binecuvântați sunt cei care suferă persecuție din pricina lui Cristos. Toți care trăiesc evlavios în Isus Cristos vor suferi persecuție; a prezis-o Cristos pentru creștini. Nici un creștin adevărat nu va scăpa de ea. Dacă cineva îi cere unui creștin să fugă de ea, acela vorbește în numele lui Satan. Vă amintiți atunci când Isus Cristos le-a spus urmașilor lui despre persecuția severă prin care urma să treacă? Și cum Petru l-a mustrat pe Isus și i-a spus că aceasta nu avea să I se întâmple? Ascultați replica lui Isus: “Înapoia mea, Satan! Tu ești o piatră de poticnire pentru mine! Viziunea ta nu este a lui Dumnezeu, ci a oamenilor!” – Matei 16:21-23, *Moffatt*.

Și nu este nevoie ca acești compromișători să încerce să se eschiveze, afirmând că retragerea lor este pe motive politice și nu religioase. Căci dacă statul se infiltrează în biserică și îi dictează politica internă, îi controlează banii, administrarea și numirile din biserică și o finanțează ca pe un instrument al statului, cu siguranță acest lucru invadează motive religioase.

Mai târziu, se pare că episcopii din Cehoslovacia au realizat că jurământul că guvernul comunist nu va acționa contrar legii lui Dumnezeu era fals, căci într-o declarație din 17

noiembrie au spus că “directivele lor de împăcare” eșuaseră în realizarea unui compromis, că legile care controlau erau împotriva “legii lui Dumnezeu” și că era “posibilă o luptă religioasă”. Cuvântul ceh pe care l-a folosit episcopul pentru “luptă” a fost “boj”, care mai poate fi tradus cu “bătălie”, “conflict”. Căutând mai multă senzație, presa l-a numit “război civil”. (*New York Times*, 5 decembrie) Dar episcopii nu și-au retras instruirea ca preoții să facă jurăminte loiale.

Creștinii adevărați se împotrivesc

În contrast, observați-i pe martorii lui Iehova din Germania: Ei au avut patru adunări de district în Germania, în 1949. Cea pentru a le servi martorilor din zona de Est, dominată de comuniști, a fost aranjată în sectorul britanic al Berlinului. Au fost rezervate, în liniște, opt trenuri speciale. Cu câteva ore înainte de plecare au fost anulate fără motiv, lăsând pe peron sunte de martori. Să ia unul din trenurile obișnuite? Marionetele comuniste au căutat să împiedice lucrul acesta refuzând returnarea banilor plătiți pentru biletele pentru trenul special, spunând că aceștia trebuiau păstrați două săptămâni. Împrejurimile Berlinului dinspre zona de Est erau păzite de comuniști. Mașinile, autobuzele și camioanele erau verificate, iar martorii care soseau erau arestați.

Dar martorii au pătruns în Berlin din zona de Est prin obstacolele comuniste, și sâmbătă, 30 iulie, 1949, mai mult de 17.000 au fost prezenți acolo. Duminică s-au adunat mai mult de 33.000. La paginile 16 și 17 apare o fotografie de la această adunare, ținută pe minunatul Waldbuhne (zona forestieră). Când adunarea a luat sfârșit și martorii s-au întors la

casele lor, în zona de Est, străzile au fost blocate din nou, mașinile au fost verificate și literatura a fost confiscată.

Cum au reacționat martorii lui Iehova? S-au ascuns ei, s-au compromis, s-au retras sau au jurat loialitate comuniștilor persecutori? În nici un caz! La adunarea de sâmbătă au aprobat o rezoluție care protesta clar împotriva încălcării de către comuniști a libertății de închinare. Aceasta a fost exprimată în fraze directe și puternice. Și singurul jurământ pe care l-au făcut a fost: “Indiferent ce se va întâmpla, ne reînnoim jurământul, până la moarte, față de marele nostru Dumnezeu și Rege veșnic. Nu ne vom opri din predicarea veștii bune despre Împărăția Domnului, așa cum a poruncit El. Ne opunem cu putere tuturor eforturilor care sunt împotriva acestei căi de închinare, prin interdicții, restricții și măsuri ilegale, deoarece trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Sprijinind aceste cuvinte cu ațiune, în mod curajos, în luna următoare au fost activi cu 568 mai mulți martori, predicând în zona de Est.

Reflectând spiritul și curajul divine care îi susțin pe martorii lui Iehova, vorbitorul de la adunarea de district din Berlin a adăugat cu un ton răsunător: „Ne este la fel de frică de puterea comuniștilor cum ne-a fost de cea a social-naționaliștilor . Este bolșevismul mai bun decât

alte sisteme? Este de părere SED că ceea ce a început Hitler se va sfârși cu ei Nu ne temem de SED, așa cum nu ne-am temut nici de naziști.” Acestea nu sunt simple cuvinte, căci martorul Erich Frost, care le-a vorbit, a petrecut 12 ani în lagăre de concentrare naziste. În timpul nebuniei lui Hitler 10.000 de martori au fost duși în lagăre, 2000 au murit acolo, 2000 au fost lăsați prea neputincioși pentru a mai putea munci și 6000 au început predicarea fără restricții, după eliberarea lor în 1945. Acum cei 6000 au ajuns la 43.000, în patru ani.

Dictatorul catolic Hitler a început ceea ce n-a putut termina – distrugerea martorilor lui Iehova. Se pare că și comuniștii vor avea o problemă cu terminarea acestui lucru. Martorii lui Iehova se tem de ei, la fel de puțin cum s-au temut de naziști, adică deloc! Ei nu-și vor pleca genunchiul înaintea comuniștilor, nu-și vor supune organizația conducerii comuniste, nu vor jura supunere guvernelor comuniste, cu sau fără rezerve de fațadă. Și bineînțeles că nu vor jura că sunt încrdințați că guvernul comunist nu va cere nimic contrar drepturilor omului sau legii lui Dumnezeu! În țările democratice clerul catolic îi înfierează pe martorii lui Iehova ca fiind comuniști. În zona de Est și alte țări dominate de comunism ei le pun eticheta de imperialiști. Dar persoanele sincere cu bunăvoință îi recunosc prin ceea ce sunt, creștini adevărați și neînfricați.

Mărturisire din partea clerului

Cele de mai jos au apărut în *New York Times*, din 10 octombrie: “Slăbiciunea bisericii de astăzi este în cea mai mare parte rezultatul lipsei de persecuție și suferință”, spunea, într-o predică de dimineață, Rev. Dr. William L. Pettingill, pastor al Primei Biserici Baptiste, de pe strada Broadway și Seventy ninth. „Învățătura religioasă care apare acum este un blestem și nu o binecuvântare”, declara el, „majoritatea ei este religie falsă, care ignoră învățăturile lui Cristos. Aceste crezuri false numite religie sunt dușmanii noștri cei mai mari. Chiar aici, în New York, sunt multe biserici care nu fac decât paradă sub numele lui Dumnezeu. 99% din religia acestui oraș ar trebui înlăturată, căci nu poți crede în om și în Dumnezeu, în același timp. Trebuie să crezi în Dumnezeu!” Pettingill se înșeală când spune că adevăraților creștini le lipsește persecuția și suferința, așa cum martorii lui Iehova o știu foarte bine. Dar are dreptate aunci când vorbește de religiile false, cu crezurile lor false, care sunt blesteme și dușmani și atunci când spune că bisericile ortodoxe doar fac paradă sub numele lui Dumnezeu și că 99% din religie ar trebui înlăturată. Așa cum a spus Isus: „După gura ta te judec, sclav rău!” – Luca 19:22.

Luptă de cocosi ÎN SALVADOR

De la corespondentul Treziți-vă! Din El Salvador

Doar miroase aerul, dragă cititor! Vezi cerul? Poți simți bogata căldură a soarelui? Ziua a început strălucitoare și senină, iar tu te afli în Santa Ana, al doilea oraș ca mărime și importanță din El Salvador, cea mai mică dintre republicile din America Centrală. Santa Ana este menționată de istorici începând cu anul 1576. Acest minunat oraș vechi de 85.000 de locuitori, cu rădăcini spaniole, se află amplasat într-o vale al cărui nume înseamnă “loc plin de femei” Tot el mai este și un recunoscut centru de lupte de cocosi, iar principala noastră preocupare de astăzi este tocmai lucrul acesta.

Aproape doi ani am umblat să vizităm *Cancha* ca să urmărim luptele, dar întodeauna a existat ceva care ne-a împiedicat să ajungem; așadar, domnule cititor, ne face plăcere să ne însoțești în bucuria noastră de nedescris de a-ți arăta priveliștea de pe drum. Acest Ford englezesc ne aparține. Suntem doar patru, așa că mai este loc. Ia loc, te rugăm, aici în față, ca să vezi mai bine, dar să te ții bine, căci în goana noastră o să vezi pui și câini zburând ca să-și salveze viața, uneori chiar și porci. Ne grăbim ca să urmărim luptele ce au început deja.

Apropos, vezi acei cocoși grămadă de pe marginea drumului? Sunt cocoși de lupte și sunt legați strâns de vecinul lor, din motive întemeiate. Dacă ar sta la o mușcătură distanță unul de altul ai vedea zburând o mulțime de pene și ar fi rănite multe păsări de valoare. Cei din Salvador își duc cocoșii strâns legați unii de alții, astfel încât să se poată vedea ieșind doar coada și capul. Uită-te repede, în timp ce trecem; acum trece pe acolo un om cu un cocoș. Vezi cum și-a înfășurat cocoșul cu o sfoară ca să-l facă pachet? Are câte un cocoș atârând de fiecare umăr.

Soarele dogorește acum, iar strada prăfuită absoarbe strălucirea fierbinte și albă, în contrast cu verdele junglei de fiecare parte a ei. Vei observa că tocmai am ieșit din oraș și acel gard înalt din scândură, din față, împrejmuiește *Cancha de Gallos*, care înseamnă pur și simplu groapă de cocoși. Luptele de cocoși sunt foarte

populare în El Salvador; dar emoția luptei nu este singura atracție; mai există alta – pariurile. Uneori se schimbă mii de coloni în timpul unei singure lupte.

Probabil luptele de cocoși își au originea în Mexic, care au fost aduse mai târziu în Europa, unde au devenit populare în multe țări, în special în Anglia, unde Groapa de cocoși Regală s-a bucurat de multă popularitate. Mai târziu, Spania a ajutat la răspândirea acestora în America, unde creșterea și luptele de cocoși au devenit o artă foarte dezvoltată. În Spania, în istoria timpurie a sportului, cocoșii se luptau fără nici o altă armă decât cele date de natură; dar așa cum vom vedea curând, americanii au conceput mijloace cu mult mai letale pentru a curge sange și pentru a asigura o rană mortală

păsărilor care se luptă. Chiar și grecii din vechime erau fani ai luptelor de cocoși. Relatările arată că ei au dezvoltat creșterea și instruirea cocoșilor la un nivel ridicat.

Iată că în sfârșit am ajuns și privește, te rog, doar acele mașini înșirate în față! Și ele sunt produse americane foarte costisitoare, după cum vezi, demonstrând bogăția proprietarilor care-și petrec aici duminicile. Portarul ne-a dat voie să intrăm, ca spectatori vizitatori, așa că nu trebuie să ne facem griji de bani sau să arătăm vreun card de membru.

Acum, odată intrați pe poartă, suntem parte a mulțimii. Nu crezi că sunt vreo 40 sau 50 de oameni acolo? Observă ce aranjament în formă de pătrat formează acest gard înalt! Trebuie să aibă cel puțin 70 mp. Acolo, la zidul din spate, sunt cuștile cu cocoșii ce se vor lupta astăzi. Nu e frumos și umbră aici? Acei doi copaci noduroși de lângă fântână, unde oamenii aceia spală de sânge un cocoș sunt arbori de avocado, iar cel uriaș din colț este un ceiba. Umbra lui acoperă aproape toată împrejmuirea. Arborele acela înalt și curat, cu frunze subțiri, este un mango. Și ce ar putea fi acea clădire pătrată și ciudată din mijloc? Bineînțeles că nu e o clădire, doar un acoperiș de lemn pus peste o bază de ciment. Acolo trebuie să fie ringul de lupte!

Deci, asta e groapa de cocoși? Este alcătuită dintr-un simplu loc neted și murdar, împrejmuire de un gard de înălțime medie. Privește în stânga noastră, la acele locuri speciale; cine crezi că sunt acei trei oameni cu pălărie de paie? Ai dreptate, sunt judecătorii. Ei

iau toate hotărârile referitoare la greutatea și mărimea cocoșilor și tot ei au ultimul cuvânt în orice dispută care apare. Ringul are aproape 20 mp., iar în partea dreaptă poți vedea unde se fac pariurile oficiale. Omul acela cu pălărie de fetru, ce stă în cușca de sârmă, este casierul.

Apropos, îl vezi pe cel ce ne face cu mâna de vis-à-vis? Bineînțeles, este vechiul nostru prieten, Joaquin. Din gesturile pe care le face și din poziția din ring ne dăm seama că este proprietarul acelei păsări minunate dinaintea lui, cu penaj galben și verde, iar această pasăre este unul din următorii luptători. Cei doi proprietari și arbitrul sunt singurii cărora le este permis să stea în groapă în timpul luptei. Ei îi dau arbitrului ceva din acea cușcă. Este un cocoș, dar oservi cât de bine este prins în acel ham de piele? Își poate mișca doar gâtul și capul. Arbitrul îi întărată pe cei doi luptători, aruncând un al treilea cocoș înaintea unuia și apoi înaintea celuilalt. Observă cât sunt de agitați, se luptă de-a dreptul nebunește. Arbitrul a încheiat acum, iar lupta este gata să înceapă, dar nu, așteaptă, mulțimea strigă: "Pene! Pene!" Arbitrul se întoarce cu cocoșul prins în ham. Privește cum le dă voie păsărilor mânioase să se lovească și să se rupă una ape alta, smulgându-și pene de pe gât și din cap. Mulțimea este mulțumită acum. E liniște.

Lupta

Gata? Iată-i! Observi acea explozie de pene, de pliscuri și picioare ce se lovesc cu înverșunare? Privește-i cum se sfâșie și se rup cu pintenii într-o luptă mortală! Aproape poți simți șocul luptei când se întâlnesc în aer. Se cruță pentru mișcarea următoare. Observi cum se rotesc plisc în plisc,

cu penele desfăcute? Observi cum penajul de la gât formează un inel în jurul capului? Acum ajung în runda a doua.

Dar ce este asta? Ambele păsări au căzut în mizerie, aparent legate împreună. Cei trei oameni se apleacă acum peste cocoșii agitați. Sub privirea proprietarilor arbitrul trage încet piciorul cocoșului lui Joaquin de sub aripa celuilalt cocoș. Te așteptai la asta? Nu este de mirare că nu se puteau despărți singuri. Acei cocoși au legate de piciorul drept pintenii lungi și ascuțiți de oțel, iar arbitrul tocmai a scos unul de unde se înfipsese în carne. Acum curge sânge mult de la cocoșul rănit. În mod cert, asta nu mai poate dura mult.

Proprietarii părăsesc singuri lupta. Mulțimea nu mai este încântată. De fiecare parte curg acum bătaii de joc și ovații, într-o spaniolă rapidă. Joaquin îi șterge pliscul cocoșului său, așa cum face și celălalt proprietar. Observi cum scuipe pe pintenii de oțel pentru a-i tăia? Observă cum îi apasă pe gură ca să nu muște din spatele celuilalt cocoș; suflă aer cald la gâtul cocoșilor pentru a le da tărie. Acum păsările sunt așezate la trei picioare depărtare, cu o apărătoare de lemn între ele, ca să le împiedice să se vadă până la timpul potrivit.

Acum arbitrul a înlăturat peretele despărțitor. Cocoșii s-au întâlnit în plin zbor. Zboară într-una. Observi cum se împing într-una cu picioarele? Ce priveliște oribilă și crudă! Penele le sunt îmbibate de sânge, dar continuă să lupte, în ciuda stării mizerabile. Observi cum pintenii ascuțiți rup carnea adversarului? Dar stai! O pasăre a murit, doborâtă ca printr-o armă de foc. Pintenul i-a

trecut exact prin gât. Nebun de mînie și neputînd să se elibereze, cocoșul învingător va fi sfîșiat de dușmanul învins.

Liniștea se așterne iar peste arenă, iar omul cu pălărie de fetru este ocupat cu schimbatul banilor la lungul șir de oameni din fața cuștii lui. Îi vezi pe acești oameni care intră în ring? Sunt șase și fiecare speră că în următoarea luptă va participa cocoșul lui. Observi cum își etalează cocoșii înaintea celor mai buni? Observă cum îi testează pe cocoși după mărime și tărie cei care fac pariurile. Cei mai buni hotărăsc în mare parte ce păsări vor lupta, căci dacă meciul este nepopular sau inechitabil pentru mulțime vor fi pariați puțini bani, avînd ca rezultat un eșec financiar. Oh, se pare că este o neînțelegere referitoare la greutatea cocoșilor. Unul dintre judecători merge acum să verifice greutatea cocoșilor.

Apropo, l-ai văzut pe omul de acolo cu zâmbet larg? Ne cere atenția. Spune: *"Vamos diez!"* Ți este tu, domnule cititor, te invită să pariezi zece pesos pe lupta următoare. Este șansa ta, vrei să pariezi? Nu? Atunci îi vom arăta degetul în acest fel. Hei, acum el spune: „*Vamos veinte!*” Crede că am refuzat că pariul era prea mic; totuși, vom avea curînd șansa să-i explicăm, căci se îndreaptă spre noi. Ei, acum știm cine este, l-am întîlnit anul trecut în Guatemala. Îți amintești? Zice că pregătește cocoșii pentru lupta următoare, iar dacă vrem să vedem cum face trebuie să ne grăbim. Mergem chiar în partea cealaltă a clădirii.

Alegerea cuțitelor

Privește la cocoșul acela! Nu este o pasăre minunată? Prietenul nostru ne explică faptul că a fost importat din Statele Unite. Proprietarul lui sigur este mîndru de el. Se spune că n-a pierdut niciodată vreo luptă. Dar ce este cu acea cutie mare de piele, căptușită cu catifea roșie? Prietenul nostru din Guatemala spune că aceasta conține cuțite care sunt potrivite pentru piciorul cocoșilor. Câte cuțite crezi că sunt? Trebuie să fie cel puțin zece și fiecare are lungime și greutate diferite. Privește mai atent și vezi cât sunt de ascuțite. Observă cum se curbează tăișul lor dublu, pentru a imita conturul natural al pintenului cocoșului. Această mică legătură de metal de la un capăt este făcută pentru a se potrivi exact pe piciorul cocoșului. Observați cum au înlăturat pintenul natural de la piciorul drept, lăsînd doar un mic ciot, ca bază pentru cuțitul de inox? Nu este de mirare că acești luptători sunt așa de sîngeroși. Acel cuțit este ascuțit precum o lamă și poate tăia cu ambele părți.

Înțelege spaniola prietenului nostru? Îți spune că trebuie avut mare grijă în alegerea cuțitului pentru păsări, deoarece cuțitul care este prea lung se va agăța de celălalt picior al păsării, lăsîndu-l neajutorat în fața dușmanului său. Cele mai multe pariuri se fac pe această pasăre din America de Nord, dar înțeleptul nostru prieten tocmai ne-a șoptit să nu pariem pe ea, pentru că va pierde lupta. El spune că proprietarul i-a pus păsării un cuțit prea lung. O să renunțăm la pariat, dar să ne grăbim iar la locul nostru, deoarece păsările sunt trimise iar în ring să lupte.

Băştinaş contra străin

Acea pasăre galbenă uriaşă trebuie să fie un cocoş băştinaş. Observă cum are pintenul acoperit cu o mică husă de piele, până la momentul luptei. Îl auzi cum croncăne cu încredere; ne aminteşte de un boxer care se înclină înaintea auditoriului. Acum este adus cocoşul străin. S-ar putea să fie un meci foarte strâns. Sună clopoţelul şi pasăşrile sunt aduse în groapă. Ai prins mişcarea aceasta? În loc să zboare pentru a-şi întâmpina advsersarul, pasărea americană s-a ghemuit în mod isteţ, permiţându-i cocoşului galben să sară peste capul lui, fără să-i facă rău. O face din nou. Păsările fac schimb de locuri, şi pasărea galbenă trece încă o dată peste adversarul din străinătate, fără să-i facă rău. Ascultă mulţimea care urlă, cerând sânge. Cocoşul nativ s-a înfuriat complet.

Acum se întâlnesc în plină luptă pentru prima dată. Ascultă fâlfâitul aripilor pe măsură ce se apropie. Observă cum îşi dezlănţuie picioarele în timp ce se ridică deasupra pământului. Dar, stai! Pasărea americană a fost rănită. Mulţimea a amuţit. În mod cert, prietenul nostru cu zâmbet larg a a vut dreptate; pintenul cocoşului american a fost prea lung şi s-a rănit singur la picior. Priveşte cum se leagă singur în timp ce încearcă să se apere? Săracul, se pare că ştie că este condamnat.

Priveşte cum stă sângerând şi respiră greu, în timp ce aşteaptă asaltul sălbatic al adversarului său. Dar nu se gândeşte deloc să fugă. Acum ambele păsări sunt căzute la pământ, iar cocoşul nativ îşi ţine adversarul lovit în plisc şi îl sfâşie răutăcios cu pintenul ca o lamă. Acele lovituri mortale şi-au făcut treaba, căci clopoţelul a fost semnalul judecătorului să fie oprită lupta.

Sfârşitul cruzimii

Priviţi cum tremură în spasaturi nervoase bietul cocoş muribund, în timp ce este scos din ring cu sângele siroind! Proprietarul lui este foarte, foarte trist, căci numai în această luptă s-au pierdut trei mii de coloni, dar prietenul nostru zâmbeste încă. Priveşte-i pumnul plin de bani! Astăzi a câştigat o sută de coloni şi acum se pregăteşte să plece acasă, ca şi noi de altfel.

Podeaua de pe ring este acum pătată de un roşu murdar, iar lângă poarta de ieşire se află două mici bazine însângerate. Astfel de abuzuri şi cruzime faţă de creaţia lui Iehova nu va exista pe pământul cel nou. Să ne amintim de cuvintele lui Isaia: “Nu se vor răni şi nu-şi vor face rău pe tot muntele meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoştinţa lui Iehova aşa cum apele acoperă marea”. Ce timp paşnic va fi acela! Un moment, domnule cititor, şi te vom ajuta să prinzi autobuzul pentru capitală!

ICOANA „CARE PLÂNGE” DIN POLONIA, O FARSĂ

Eșuând să convertească înapoi la catolicism cinci sute, sau măcar unul dintre martorii lui Iehova, presa catolică din multe țări a făcut această declarație ridicolă.

Prin Polonia s-a răspândit ca un incendiu zvonul că o icoană din catedrala Lublin „plânge” în mod miraculos, cu lacrimi de sânge. Acest raport, care până la urmă s-a dovedit a fi o minciună grosolană, a făcut ca mulți țărani săraci din satele din împrejurimi să se îngrămădească spre Lublin. Mii de persoane s-au îngrămădit la catedrală zile la rândul, dormind noaptea pe străzi. Atmosfera era plină de țipete și certuri isterice pe chestiuni legate de faptul dacă icoana „era o minune sau nu” și „cine o văzuse și cine nu”. Se auzeau țipetele copiilor pierduți de mame, replicile vulgare ale celor încurajați de alcool și strigătul frecvent de alarmă al celor jefuiți de hoți.

Lucru de zi cu zi au mers din rău în mai rău, până în 15 iulie, când o tânără de 21 de ani, Elena Rabczuk, a fost călcată în picioare. Oamenii veniseră mulți kilometri, la îndemnul preoților locali, când, dintr-o dată, miliția episcopului, în efortul de a reține gloata înnebunită, a început să strige că zidurile catedralei se prăbușeau. Asta a fost într-adevăr o nebunie criminală, căci gloata demonizată și înnebunită s-a panicat, iar ca urmare o persoană a murit și alte optsprezece au fost rănite.

Un reporter de la ziarul *Zycie Varşovia*, după ce a stat multe ore să privească păcăleala, vorbește despre experiența pe care a avut-o: „Nu este nici o îndoială că atmosfera creată de o

mulțime adunată este anunțată ușor și altora. După ce am stat trei ore afară, auzind cântările plângăcioase și zgomotul accentuat din mulțime, văzându-i pe pelerini prosternați în mijlocul mulțimii, am fost ușor depășit de starea mulțimii și m-am întrebat: Oare ce o să văd în catedrală? Pășind pas cu pas printre mulțimea care se ruga am ajuns, în cele din urmă, la icoană, unde un preot cu față de ascet a spus în șoaptă, plin de emoție: „Dragă frate, nu te opri, lasă-l și pe fratele tău să vadă! Dragă soră, nu te opri, las-o și pe sora ta să vadă!” Asta n-a făcut decât să-mi adâncească impresia. Mi-am ridicat capul și mi s-a părut că toată icoana tremura. “

Acest martor ocular spune mai departe că, dintr-o dată, în timp ce se uita cu ochii larg deschiși la icoană și-a dat seama că tremurul acesteia era doar o iluzie optică, creată în parte de candelile ascunse la baza ei. Lumina lor reflectată pe icoană, împreună cu razele de căldură ce vibrau, cauzau iluzia. Dar masele, absorbite de rugăciunile lor, vedeau doar icoana nu și iluzia provocată de candelile. Dar chiar dacă ar fi văzut candelile, este puțin probabil că și-ar fi dat seama că era o farsă. Nu veniseră ei la Lublin să vadă ceva? Nu stătuseră ei multe ore în piață să vadă o “minune”? Erau hotărâți s-o vadă!

Episcopul a convocat un comitet de persoane importante, artiști, istorici, doctori,

pentru a verifica “miracolul” lacrimilor de sânge. Dar așa-zisele lacrimi de sânge s-au dovedit a fi nimic altceva decât apă murdară aruncată pe icoană. Verdictul unanim al comitetului, că toată chestia era o farsă, a făcut ca episcopul să admită că aceasta era o minciună.

Din muntele de minciuni despre acest așa-zis “miracol” niciuna n-a fost mai monstruoasă decât cea vehiculată de presa catolică din Statele Unite, Canada, Hawaii și de pretutindeni. În parte, aceasta spunea: ”S-a raportat că paracliserii catolici din catedrală au spus că icoana a început să plângă cu lacrimi de sânge, cu ochiul stâng, în timp ce din ochiul drept curgea o lacrimă de apă. Când preotul a

șters sângele, a apărut o altă lacrimă în locul ei. ... O chestiune remarcabilă în legătură cu fenomenul, relatată de Agenția de presă Inter-catolică, este că 500 de martori ai lui Iehova au venit la catedrală împreună cu episcopul lor, au făcut o mărturisire de credință și au fost primiți înapoi în biserică”. (publicat în *British Columbia Catholic*, din 18 august; *Hawaii Catholic Herald* din 11 august și alte publicații catolice).

Asta a fost o minciună așa gogonată, pe care nici o publicație catolică din toată Polonia n-a îndrăznit s-o publice și nimeni din acea țară nu a auzit de ea, până n-au ajuns aici rapoarte din America – corespondentul publicației *Treziți-vă!* din Polonia.

Controlați-vă spiritul!

Cuvântul spirit se poate referi la o persoană spirit, la puterea de viață care însuflețește o creatură, poate arăta spre forța activă a lui Iehova, prin care își împlinește voința, sau poate fi folosit pentru a însemna dispoziția sau starea mentală a unei persoane. Cuvântul este folosit în Scripturi cu toate aceste însemnătăți. În discuția care urmează este folosit pentru a face referire la

starea mentală. Este esențial pentru creștin să poată exercita un puternic control asupra spiritului sau asupra dispoziției mentale.

La Proverbele 25:28 se spune: “Ca un oraș gata să se prăbușească, rămas fără ziduri, așa este omul care nu-ți ține în frâu spiritul”. Asta înseamnă că el nu are control asupra stării mentale. Orice împrejurare trecătoare are efect asupra dispoziției mentale, și el nu-și poate îndruma calea de acțiune după regulile fixate ale

dreptății Cuvântului lui Dumnezeu. El cedează ispitelor, presiunilor, imboldurilor spre comportament egoist și fărâdelegilor care vin asupra lui în diferite împrejurări. El este irascibil, se mânie imediat, acționează și vorbește pripit, fără un efect bun.

Astfel este dezarmat și neprotejat în fața invaziei demonilor sau al spiritului lumii acesteia și imediat este luat captiv de forțe și puteri ce au ca origine alte surse decât Dumnezeu. Este nesigur, nedemn de încredere, și este întors rapid de pe calea dreptății. După cum este scris: “Cel care se îndoiește este ca valul mării împins de vânt și purtat înapoi și-ncolo. ... Este un om nehotărât, nestatornic în toate căile lui.”- Iacov 1:6-8.

Același cuvânt ebraic (ruah) tradus spirit în proverbul de mai sus, este tradus minte la Proverbele 29:11: “Cel fără minte își iese cu totul din fire, dar cel înțelept își păstrează spiritul calm până la capăt.” Din acest motiv *Versiunea Americană Standard* redă: “Nebunul își rostește toată mânia, dar înțeleptul și-o reține și și-o înăbușe”. Rotherham redă: “Neghiobul dă frâu liber mâniei, dar înțeleptul o reține, înăbușind-o”.

Nebunul nu-și stăpânește spiritul. El lasă să explodeze mânia sau starea mâniaoasă a minții, pe care o simte crescând în el, fără să se gândească la consecințe. Din acest motiv acționează prosteste, iar rezultatele sunt rezultatele nebuniei. Spiritul din el nu este văzut de ceilalți. Totuși, în el este o forță călăuzitoare. Mai întâi acesta îl poate face pe nebun să aibă o înfățișare mâniaoasă, i se urcă sângele la cap, buzele îi devin livide. Apoi, efectul vizibil al

acestui spirit este că răbufnește într-un limbaj și acțiuni violente, cu un efect nebunesc.

Înțeleptul își controlează spiritul, inclusiv mânia. El știe că o acțiune necugetată nu va face bine și nu este pe plac Domnului. El se gândește la consecințe și cântărește cu atenție ce va urma, dacă dă frâu liber mâniei. Simte mânie atunci când este cazul, dar își dă seama că dacă acționează din impuls în acea stare tulburată a minții poate produce mai mult rău decât bine. De aceea el exercită autocontrol cu cunoștință despre voința lui Dumnezeu, rezistând în fața factorilor și a elementelor ce provoacă mînie, și se reține să o manifeste nesăbuit. Odată cu aceasta primește putere, mai ales dacă privește la marele Ajutor, Iehova Dumnezeu. El poate să-și potolească mânia, să raționeze clar și apoi să acționeze după voința lui Dumnezeu și pentru cele mai bune interese ale tuturor celor implicați.

El își dă seama că nu este bine să fi mâniaoasă mult timp, deoarece aceasta te poate împietri într-un mod neînțelept de acțiune, comițând astfel păcat. La Efseni 4:25-27 suntem avertizați despre aceasta, membrilor bisericii sau „trupului” lui Cristos spunându-li-se: “Pentru că suntem mădulare unii altora. Mâniați-vă, dar nu păcătuți! Să nu apună soarele peste mânia voastră și să nu-i faceți loc Diavolului.” Servul înțelept al lui Dumnezeu va căuta să-și potolească mânia cât mai repede posibil și apoi să acționeze cu o minte temperată și trează.

În armonie cu cele de mai sus sunt și Proverbele 17:27-28: „Cine își stăpânește vorbele are cunoștință, iar omul cu discernământ are un spirit calm. Până și nebunul

este considerat înțelept când tace, iar cel ce-și închide buzele este considerat un om cu pricepere.” ”Chiar și un nebun, când își păstrează calmul, este socotit înțelept, iar cel ce-și păzește buzele este considerat un om cu pricepere.” (A se vedea *Versiunea Americană Standard*) Omul ce deține cunoștință din Cuvântul lui Dumnezeu nu-și poate lăsa cuvintele să curgă prostește, mai ales când este tulburat. Și dacă alături de cunoștință el are pricepere despre relația sa cu Dumnezeu și despre locul său potrivit din organizația teocratică, nu va permite mâniei sau supărării să-l învingă. Se va strădui să rămână echilibrat și să gândească lucid. Cu o astfel de dispoziție sau spirit el poate gestiona stările și împrejurările care ar duce persoana nesăbuită în păcat.

Se spune foarte bine: “Cel încet la mînie are mult discernământ, dar cel nerăbdător ridică în slăvi nebunia”. (Proverbele 14:29) Dacă ești dispus la acțiuni pripite sau nesăbuite când ești agitat ajungi să faci prostii, mai ales să-ți faci rău singur. Negândindu-se niciodată la ce poate însemna rezultatul unei vorbiri sau al unui comportament nesăbuite, el acționează așa cum este dispus, în condiții neliniștitoare și persistă să facă ce este neînțelept. În felul acesta el înalță sau continuă nebunia și sigur va comite fărădelegi. “Omul iute la mînie stârnește vrajbă și cine se înfurie repede comite multe

fărădelegi”. (Proverbele 29:22) Cel mai bun remediu pentru o astfel de stare este disciplina și sfatul marelui Domn și Conducător. De aceea, părinții sunt instruiți: “Părinți, nu vă provocați copiii la mînie (sau nu vă iritați copiii), ci creșteți-i în sfatul și muștrarea Domnului.” – Efeseni 6:4, *Emphatic Diaglott*.

Cei care privesc la înțelepciunea lui Dumnezeu își amintesc proverbul: “Mândria merge înaintea căderii și spiritul trufaș înaintea poticnirii. Mai bine să ai un spirit umil printre cei smeriți, decât să împarți plata cu cei orgolioși. Cine este încet la mînie valorează mai mult decât un om puternic și cine își ține sub control spiritul, mai mult decât cel ce cucerește un oraș.” (Proverbele 16:18,18,32) Cei înțelepți preferă să stea în compania celor smeriți, cei umili în proprii ochi, căci ei îi recunosc pe Iehova Dumnezeu și pe Isus Cristos ca „Înaltele Stăpâniri”. Doar astfel cei înțelepți vor câștiga favoarea sau harul Domnului Dumnezeu; căci El se împotrivesc celor mândri. În bătălia Armagedonului El îi va distruge pe cei care au ruinat pământul în mod nedrept și i-au persecutat pe martorii Lui, în vreme ce îi va înalța pe slujitorii lui chinuiți și călcați în picioare și îi va împodobi cu un loc binecuvântat în dreapta „lume fără sfârșit”.

ZIUA LUI TICKEY

De la corespondentul *Treziți-vă!* din Rhodesia de Sud.

“Treziți-vă!, Treziți-vă!, Treziți-vă!” Acestea sunt primele cuvinte pe care le aude în fiecare dimineață Tickey , pe măsură ce i se trezesc simțurile și își deschide ochii somnoros. Este aproape ora 5:30 a.m. și „băiatul-polițist” umblă prin țarcul african, strigând cu voce răsunătoare să-i trezească pe muncitorii stăpânului său.

Tickey poate să vadă lumina slabă de pe cer prin singura lui fereastră, o gaură în baracă, de mărimea unei farfurii. Îi dă un ghiont soției lui care se ridică, își pune repede pe ea o rochie simplă de bumbac și se pregătește să aprindă focul. Nu are chibrituri, așa că dă fuga la un vecin care îi dă niște jar și aprinde focul. O sobă primitivă din mijlocul colibeii lor mai are încă cenușă de la focul de seara trecută, așa că ea încălzește imediat apa pentru soțul său.

Tickey, care doarme ca de obicei în pielea goală, s-a trezit acum și a pus pe el pantalonii și cămașa kaki. Așezându-se pe singurul scaun, se uită la fumul care se ridică și trece prin acoperișul conic de iarbă. Este singurul loc prin care poate trece, căci în afară de ferestruică și ușă nu mai există altă deschizătură în coliba circulară. Coliba lui este mică, poate cu diametrul de opt picioare și Tickey a făcut-o din stinghii de lemn, tencuite cu nămol. Și în interior a fost pus nămol pe

ziduri și lăsat să se usuce. Podeaua a fost făcută tot la fel și a fost bătută până s-a întărit.

Acum apa de la rîu este suficient de caldă ca Tickey să-și clătească fața și mâinile. Barba are aproape o săptămână, își găsește briciul și se bărbierește până când degetele îi arată că a îndepărtat tot părul. Apoi își ia periuța de dinți, care nu este nimic altceva decât o bucată de scoarță de copac, specială uzată la un capăt, care seamănă cu o perie, și își curăță cu ea puternicii dinți albi.

Amintindu-și că trebuie să fie la lucru la ora 6 a.m. se grăbește spre câmpurile de tutun. Picioarele lui călite nu sunt sensibile la pământul tare. Dacă se întâmplă să-i intre un spin în epiderma îngoșată, îl scoate cu un alt spin. Alături de colegii de lucru se îndreaptă spre câmpurile stăpânului său și smulge frunze de tutun timp de trei ore. La ora 9 a.m. se încălzește. Recunoscător, grupul caută adăpost de razele arzătoare în hambare, unde, sub supravegherea unui „șef”, frunzele de tutun sunt legate snopi și sunt puse la uscat.

La prânz lucrul încetează pentru pauza de o oră. Până acum Tickey n-a mâncat nimic. În timp ce stă la umbra unui copac se bucură când își vede soția venind cu ceva revigorant. Este masa obișnuită. A făcut un terci din făină de porumb, unul destul de gros, pe care l-a pus într-un vas de lemn făcut din *mushamba*. Într-un

vas de pământ separat este niște fasole gătită și niște cimbru. Tickey și prietenii lui se spală pe mâini, își strâng picioarele și mănâncă unul de la altul, până când au stomacul plin. Mănâncă cu degetele, luând câte o bucată din terciul de pe farfurie, îl rulează, îl înmoaie în sos, și apoi îl bagă în gură. Apa sau poate niște bere dulce, revigorantă ajută terciul să alunece. Pentru toată lumea ora 1 a.m. vine prea repede și iar trebuie să meargă la lucru până la apusul soarelui.

Muncitorii oboșiți se aliniază pentru rația zilnică de mâncare – niște terci și un vas cu fasole – O dată pe săptămână mai primesc și carne. Tickey trebuie să cumpere mâncare pentru familia lui și face lucrul acesta de la magazinul autohton de pe strada principală. Acolo poate cheltui salariul lui lunar de 25 șilingi. Tickey se îndreaptă spre casă cu porția de mâncare așezată pe capul lui lănos, când soarele dispare la orizont. Simte nevoia să facă o baie și, cu sufletul împăcat, se grăbește. În colibă are amenajat special un loc ca acesta, din iarbă. Soția îi aduce niște apă pe care o toarnă pe el. Astăzi nu are săpun, așa că își freacă pielea bronzată cu putere, până se curăță.

Revigorat, se îndreaptă spre bucătăria-colibă unde vecinii lui mănâncă déjà. Soția lui, purtându-l în spate pe micuțul Sixpence, îi aduce mîncarea – același terci cu cimbru de mai înainte – pe care el le mănâncă fericit, flectărind și răsând cu prietenii lui. Aici sunt doar bărbați, căci soțiile au mâncat împreună cu copiii.

Tickey se întreabă ce fel de bărbat va fi Sixpence. Zâmbește când se gândește la numele copilului. La scurt timp după nașterea lui, o rudă i-a adus copilului o micuță monedă de argint. Numele de Sixpence i-a plăcut mamei și așa i-au pus numele copilului.

Mintea rătăcitoare a lui Tickey se întoarce la prietenii lui. Seara trecută au dansat și au cântat în sat, dar în seara asta toți păreau mulțumiți să stea jos și să vorbească. Măine este duminică și la fermă nu este de lucru. Este invitat la o petrecere cu bere mâine, dar își aduce aminte că a cumpărat un exemplar din *Noul Testament* în limba natală. Le explică prietenilor că deși nu știe să citească foarte bine, tot îi place ce citește. Lucrurile pe care i le explică misionarul orthodox religios nu sunt logice, dar Biblia are sens.

Simțindu-se somnoros, Tickey își părăsește prietenii și se îndreaptă spre coliba lui. Soția a pus vasele murdare într-o parte, ca să le curețe mâine. Micuțul Sixpence doarme și patul este pregătit. Soția a întins covorul de trestie pe podeaua de pământ. Peste el întinde o pătură. Așează o pernă pentru cap și două pături care să le acopere corpul și să-i apere de țânțari și, în sfârșit, se odihnesc. În curând va fi liniște, exceptând lătratul unui câine și răsâitul delicat al unui șoricel. Sperând din suflet să nu fie trezit de copil, Tickey adoarme într-o inconștiență binecuvântată.

PĂSTRAȚI LANȚUL INTACT

Turnul de veghere aduce în mod regulat cititorilor săi adevăruri mângâietoare și o privire în profeția Bibliei, acum în curs de împlinire. Fiecare număr devine o verigă în lanțul priceperii sporite a Cuvântului și scopului lui Dumnezeu. O astfel de pricepere vă va elibera din starea de teamă și disperare care afectează lumea, aducând, în schimb, o pace a minții și speranță pentru viitor. Nu pierdeți nici un număr al *Turnului de veghere*! Păstrați lanțul intact!

Primirea fiecărui număr al *Turnului de veghere* este asigurată de abonament. Doar pentru 1 \$ veți primi 24 de exemplare ale acestei reviste bilunare. Dacă vă faceți abonament înainte de 1 mai, 1950, veți primi opt broșuri scripturale. Folosiți cuponul de mai jos:

Vă trimit 1 \$ pentru un abonament pe un an la *Turnul de veghere*. Înțeleg că dacă acesta este trimis înainte de 1 mai, 1950, voi primi gratuit opt broșuri scripturale.

Nume .....

Orașul .....

Strada .....

Țara .....

Schimburi între Franța și Polonia

La mijlocul lui noiembrie guvernul polonez a arestat un oficial consular francez, Andre Simon Robineau, acuzându-l că lucra împotriva securității Poloniei. Polonezii au scos imediat o mărturisire de la Robineau, cu mijloacele comuniste obișnuite, și i s-a mai spus că implicase o sută de polonezi într-o rețea de spionaj. Mai târziu au mai fost arestați de polonezi alți doi francezi. Guvernul francez a protestat și și-a sprijinit protestul în singurul mod posibil pentru a-i impresiona

pe polonezii comuniști. Au arestat și au întemnițat un vice-consul polonez și alți trei oficiali consulari și au expulzat din Franța alți 26 de polonezi.

Marșul foamei în Madrid

O mie de angajați ai băncilor au făcut paradă (11/29) pe străzile din Madrid, într-o demonstrație fără precedent, sub conducerea lui Franco. Ei au cerut salarii mai mari și condiții de muncă mai bune, strigând: “Ne este foame! Vrem siguranță!” În același timp, autoritățile au fost puse față în față cu problema unei greve din partea studenților de la universitatea din Madrid.

Aniversare în Yugoslavia

La a șasea aniversare a instituirii regimului comunist al mareșalului Tito, din Yugoslavia, federația națiunilor comuniste din împrejurimi a anunțat, într-o adunare secretă, că au decis să meargă cu mai multă hotărâre

după mareșal și să-l dea jos. Acest recent atac la adresa Yugoslaviei a fost primit cu dispreț de liderii ei.

Reformă agrară în Italia

În noiembrie trecut a avut loc o mișcare a țăranilor din Sicilia de a ocupa și terenuri necultivate. Încercări similare au fost făcute în Calabria, partea de jos a cizmei. În Punta d’Ella Castella, un preot i-a instigat pe țărani să pună mâna pe o suprafață de teren de nouă acri, a unui baron. Dacă baronul și alți proprietari, în special biserica romano-catolică, nu se împotrivesc puternic, în Italia se poate face o nouă reformă agrară. Se lucrează la recuperarea a 5.000.000 acri de teren, care în prezent nu au nici o valoare, dar progresul este lent.

Secetă și inundații în Italia

Seceta cumplită ce a afectat Italia timp de aproape un an a luat sfârșit în noiembrie prin ploile și inundațiile la scară mare. A plouat din abundență și

aproape fără oprire în cea mai mare parte a peninsulei.

Africa de Sud înaintează

Africa de Sud a boicotat Comitetul tutelar de 59 de membri, al Adunării Generale a Națiunilor Unite (11/26), atunci când Michael Scott, preotul Anglican ce reprezintă grupurile native din Africa de Sud, a cerut o acțiune din partea Națiunilor Unite, prin care să se pună capăt măsurilor de segregare de acolo. El a primit o audiență, a spus reprezentantul Africii de Sud, contrar regulilor Națiunilor Unite.

Șahul Iranului face o vizită în Statele Unite

Mohameed Riza Pahlevi, șahul în vârstă de 30 de ani al vechiului și subdezvoltatului Iran, a sosit în Statele Unite (11/16) pentru o vizită de o lună. Șahul a făcut călătoria de la Teheran (72.000 mile) cu avionul privat al președintelui Truman, *The Independence*. Primit bine la Washington de președinte și membrii Cabinetului, cu salutul a *21 de arme și garda de onoare*, șahul a spus: “Aliiați în război, cred că vom fi privilegiați și să

lucrăm alături de Statele Unite, în menținerea păcii în Orientul Mijlociu și în dobândirea libertății și a prosperității, ca ideal al tuturor oamenilor iubitori de pace.” Referitor la Rusia, el a spus: “Tot timpul vrem să fim prietenoși cu vecinii noștri, dar mereu pe baza independenței și respectului reciproc.” Șahul caută ajutor monetar și militar pentru ținutul lui bogat în petrol.

Complot de asasinare în Turcia

Guvernul turc a anunțat (11/16) că a pus capăt unui complot de asasinare a președintelui Ismet Inonu. Trei membri ai partidului din opoziție au fost arestați. Complotul mai urmărea și uciderea lui Celal Bayar, liderul partidului democratic pro-guvernare.

Pushtunistan

Presă și radioul au anunțat (11/20) întemeierea “națiunii independente” la granița de est a Afganistanului. Noua națiune se numește “Pushtunistan”, iar formarea ei a intensificat relațiile déjà încordate dintre Afganistan și Pakistan.

Pentru refugiați arabi

Misiunea de analiză economică a Națiunilor Unite, pentru Orientul Mijlociu, a recomandat (11/18) ca Adunarea generală să aprobe un program de ajutorare și lucrări publice în valoare de 48.000.000 \$, începând cu 1 ianuarie, 1950, pentru sprijinirea celor 652.000 de refugiați arabi din Palestina, pe o perioadă de optsprezece luni.

Populația evreiască din Israel

Odată cu venirea a 633.000 de imigranți din Tripoli (11/20), populația evreiască din Israel a trecut de un million.

Constituția Indiei

Adunarea generală din India (11/26) a adoptat o nouă constituție, după ce a lucrat la ea aproape trei ani. Aceasta a transformat țara într-o “republică suverană democrată”, sub conducerea unui președinte. Președintele Adunării a spus că acest act va governa 337.000.000 persoane, ceea ce înseamnă “mai mult decât populația întregii Europe, fără Rusia”. Constituția cuprinde 395

articole și este cea mai mare din lume. Ea abolește “proscrierea” și deosebirea de caste, în viața laică, și garantează libertatea de exprimare și de adunare. Un articol stipulează: „bărbații și femeile au drepturi egale la lucru”.

Din Chungking la Chengtu

În timp ce naționaliștii continuau să bombardeze porturile maritime comuniste din China, comuniștii au făcut mai mult presiuni asupra naționaliștilor și în noiembrie trecut băteau la poarta orașului Chungking. Capitala a cedat ușor comuniștilor (11/30). În vreme ce forțele comuniste chineze, în număr de 20.000, traversau râul Yangtze și pătrundeau pe străzile orașului Chungking, avionul personal Skymaster al generalului Chiang Kai-Shok ajungea la Chengtu, la 170 mile nord-vest de Chungking. Chengtu a fost făcut noua capitală naționalistă, a patra în decursul unui an. Între timp, Li Tsung-Jen, președintele în funcțiune al Chinei, se afla la Hong Kong, sub tratament, pentru o afecțiune la stomac.

Angus Ward

Președintele Truman și secretarul de stat Acheson au anunțat, la mijlocul lui noiembrie, detenția consulului Statelor Unite de la Mukden, China. Pe data de 21 Statele Unite au cerut la treizeci de națiuni, inclusiv Uniunea Sovietică, să denunțe arestarea consulului. Comuniștii chinezi l-au reținut o lună pe consul, Angus Ward, pentru că deranjase un angajat chinez de la Consulat. În cele din urmă, el și patru membri ai staf-ului său au fost condamnați la închisoare, dar pedeapsa a fost suspendată, iar lui și altor doi membri ai stafu-lui său, care nu erau chinezi, li s-a cerut să părăsească țara.

Rusia nu returnează P.O.W.

În luna noiembrie a anului trecut, pe baza acuzațiilor că cererile de repatriere făcute de Rusia au fost încălcate, Japonia a raportat că numărul total de prizonieri de război care s-au întors în Japonia, în 1940, a fost de numai 84.973, în timp ce ar fi trebuit să fie de 50.000 pe lună. Mulți din cei care s-au întors nu făceau parte din P.O.W., ci erau civili din

Kurile și Manchuria, spuneau japonezii.

Laburiștii din Noua Zeelandă pierd

După o conducere de paisprezece ani laburiștii din Noua Zeelandă au pierdut alegerile din noiembrie și au venit la putere naționaliștii, cu promisiuni de a reduce taxele și de a promova libera inițiativă. Partidul naționalist a câștigat 46 din cele 80 de locuri; partidul laburist câștigând doar 34.

Răscoala celor din Hukbalahap (o mișcare de gherilă comunistă)

Într-o luptă cu 300 de rebeli Hukbalahap (11/22) trupele de jandarmi din Filipine au pierdut 29 de oameni. Se spune că această grupare Hukbalahap este leaganul comunismului și fac nenumărate probleme noului guvern din Filipine.

Alegeri în Columbia

Tensiunea politică din Columbia a crescut din cauza alegerilor din noiembrie. Zece mii de soldați au patrulet prin capitala Bogota. Multe magazine și birouri și-au închis ușile. După căderea

noapții străzile erau pustii. Cu o zi înainte de alegeri au existat revolte și crime. Deși liberalii sunt partidul majoritar, conservatorii dețin guvernarea și sunt hotărâți ca lucrurile să rămână așa. Liberalii au pierdut în anul 1946, când partidul s-a scindat și au candidat la președinție doi liberali. A fost ales candidatul conservator, Mariano Ospina Perez, un om de afaceri milionar. Anul acesta candidatul conservator a fost Laureano Gomez, acuzat că ar fi un prieten al lui Franco. El a câștigat pentru că liberalii n-au luat parte la alegeri, din cauza restricțiilor, deși acum sunt uniți. Gomez a declarat că nu este un susținător al lui Franco.

Panama își schimbă președintele

Panama a avut ceva necaz în ultima parte a lunii noiembrie, în chestiunea păstrării președintelui. A avut trei într-o săptămână, cel de-al treilea alungându-i rapid pe

ceilalți doi, care au căutat refugiu în Zona Canalului.

Ierarhia versus Ierusalim

Cardinalii, episcopii și arhiepiscopii Ierarhiei romano-catolice din Statele Unite (11/18) au cerut ca Ierusalimul să devină un oraș internațional. Criticând propunerea Consiliului din Palestina, sub considerația Națiunilor Unite, liderii catolici au zis că statutul Ierusalimului era în principal o chestiune religioasă. Când președintele adunării (11/29/47) a decretat împărțirea Ierusalimului în două state, unul arab și unul evreiesc, aceasta a dus la formarea Enclavei internaționale Ierusalim, iar împrejurimile acestuia un element esențial în aranjamentul trilateral. Ierarhia catolică, sub Papa Pius al XII-lea, insistă pentru realizarea acestui lucru. Israelul luptă cu planul unui oraș internațional, dorind doar să cedeze Națiunilor Unite

supravegherea „locurilor sfinte”. De vreme ce toate aceste locuri se află în partea arabă a Ierusalimului, Israelul nu prea are multe de spus în legătură cu acest lucru. Guvernul arab al Iordaniei a informat Națiunile Unite (11/26) că nu va fi de acord cu nici o schimbare în sistemul existent de control împărțit asupra orașului.

Teste pentru noua bombă atomică

David Lilienthal, fostul președinte al Societății Energiei Atomice, a spus în noiembrie trecut că Statele Unite pregătesc în mare secret să-și testeze bombele atomice, în locuri izolate ale Pacificului Central. Departamentul apărării a făcut publică o declarație că proiectul de a crea o mașină capabilă să producă energie atomică este complet 90% și va produce energie atomică atât pentru întreprinderi industriale, cât și pentru arme.

RAPOARTE ALE PROGRESULUI CREȘTINILOR DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

Ai
crezut că
creștinismul
duce o bătălie
pierdută?
Rapoartele
descurajante de
apatie din

grupurile religioase organizate te-au făcut, poate, să ajungi la o astfel de concluzie, dar n-o să mai crezi același lucru după ce vei citi.

CARTEA ANUALĂ A MARTORILOR LUI IEHOVA DIN 1950

Această carte prezintă dovada clară a progresului creștin din lumea întreagă. Da, din sute de țări, rapoarte directe dovedesc faptul că Dumnezeu strânge o mulțime “din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile”, așa cum a promis că va face (Apoc. 7:9) Învățați despre această expansiune a creștinismului, care continuă, în pofida persecuției și opoziției din mai multe surse.

Exemplarul personal al *Cărții Anuale* din 1950 vă va fi trimis prin poștă, pentru o contribuție de 50 cenți.

Acum este disponibil și *Calendarul* din 1950. Acesta are o ilustrație minunată a Betelului, sediul mondial al Societății Watchtower, din Brooklyn, New York. În partea de sus a *Calendarului* apare textul anual din 1950, și prezintă texte cu teme scripturale pentru fiecare lună a anului *Calendarul*. *Calendarul* poate fi obținut pentru suma de 25 cenți, sau cinci calendare la prețul de 1 \$, dacă sunt trimise la aceeași adresă.

Trimiteți 50 cenți pentru exemplarul personal al *Cărții anuale* a martorilor lui Iehova din 1950; 25 cenți pentru *Calendarul* pe 1950 și 1 \$ pentru cinci calendare.

Nume ....

Oraș.....

Stradă ....

Țară. ....